

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA PRIPRAVO OSNUTKA PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

22. 12. 2015 je pričel veljati Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1). ZZavar-1 se uporablja od 1. 1. 2016.

Z ZZavar-1 so v slovenski pravni red prenesene naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
2. Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);
3. Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev) (UL L št. 26 z dne 2. februarja 2016, str. 19);
4. Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. decembra 2004, str. 37);
5. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (Omnibus II), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Solventnost II);
6. Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);
7. Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne 31. maja 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/14/EU), v delu, v katerem se nanaša na uporabo bonitetnih ocen v pokojninskih družbah;
8. Direktiva 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU)

št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1).

ZZavar-1 je prenesel določbe Direktive Solventnost II v slovenski pravni red. Osnovni namen ureditve Solventnost II in posledično ZZavar-1 je, da poslovanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter posledično njihov nadzor temeljita na tveganjih. Tako ZZavar-1 določa, da kapitalska zahteva, ki jo izraža zahtevani solventnostni kapital, izračunan na podlagi standardne formule, oziroma osnovni zahtevani solventnostni kapital kot največja postavka zahtevanega solventnostnega kapitala zajema najmanj module tveganja premoženjskih zavarovanj, življenjskih zavarovanj, zdravstvenih zavarovanj, tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotna stranke. Zavarovalnica lahko, če meni, da standardni model ne ustreza tveganjem, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, izračuna zahtevani solventnostni kapital z delnim ali s popolnim notranjim modelom, za kar potrebuje dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

ZZavar-1 je prinesel tudi novost na področju kapitala zavarovalnice, s katerim ta pokriva kapitalske zahteve. Kapital ali lastni viri zavarovalnice se namreč lahko uvrščajo v tri razrede različne kakovosti glede na to, v kolikšni meri ustrezajo lastnostnim, določenim z ZZavar-1 in podrobneje predpisanim v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive Solventnost II. ZZavar-1 zahteva tudi tržno vrednotenje sredstev zavarovalnice in tudi njenih obveznosti oziroma zavarovalno-tehničnih rezervacij.

ZZavar-1 je prinesel novosti tudi na področju nadzornega procesa in sistema upravljanja tveganj, v okvir katerega sodijo lastna ocena tveganj in solventnosti, zahteve glede organov vodenja in nadzora ter ključnih funkcij in zahteve glede sistema upravljanja tveganj in dokumentacije.

ZZavar-1 je prinesel tudi novosti glede javnih razkritij zavarovalnic in Agencije za zavarovalni nadzor.

Namen Direktive Solventnost II je bil tudi izboljšanje nadzora skupin, zato se vsi naštetih elementi nove regulative uporabljajo tudi pri nadzoru skupin in so vsebovani v ZZavar-1.

26. februarja 2019 je začel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 9/19; v nadaljevanju: ZZavar-1A), katerega pglavitni cilj je bil implementacija določb Direktive (EU) 2016/97 v slovenski pravni red ter izboljšava zapisanih določil oziroma odprava ugotovljenih nedoslednosti glede implementacije določenih določb Direktive Solventnost II. ZZavar-1A je prinesel višjo raven zaščite imetnikov zavarovalnih polic, še kakovostnejše informacije za potrošnike in boljša pravila poslovanja za prodajalce zavarovanj. ZZavar-1A posodablja in dopolnjuje opredelitve pojmov, ki so povezani z distribucijo zavarovalnih produktov.

Iz Poročila Agencije za zavarovalni nadzor za leto 2018 je razvidno, da je konec poslovnega leta 2018 v Sloveniji delovalo 13 zavarovalnic, dve pozavarovalnici, tri pokojninske družbe, Pool za zavarovalne in pozavarovanje jedrskih nevarnosti GIZ, v okviru Slovenskega zavarovalnega združenja, Škodni sklad in Odškodninski urad, 445 zavarovalnozastopniških družb, 901 zavarovalnih zastopnikov – samostojnih podjetnikov, 86 zavarovalnopolosredniških družb in 11 zavarovalnih posrednikov – samostojnih podjetnikov. Na slovenskem zavarovalnem trgu je v letu 2018 delovalo še sedem podružnic zavarovalnic držav članic EU, za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov pa je bilo registriranih 777 zavarovalnic držav članic.

V poslovnem letu 2018 so slovenske zavarovalnice obračunale za 2.145,5 mio EUR kosmate zavarovalne premije, kar predstavlja 5,7 % nominalno in 4,3 % realno rast v primerjavi s predhodnim letom. Na področju premoženjskih zavarovanj so zavarovalnice največ premije v skupnem znesku 1.640,4 mio EUR obračunale v naslednjih zavarovalnih vrstah: zavarovanje za stroške zdravljenja, druga zavarovanja motornih vozil, požarno in drugo škodno zavarovanje, zavarovanje avtomobilske odgovornosti, zavarovanje izpada dohodka in ostala premoženjska zavarovanja. Na področju življenjskih zavarovanj so zavarovalnice največ premije v skupnem znesku 505,1 mio EUR obračunale v naslednjih zavarovalnih vrstah: zavarovanje, vezano na indeks ali enoto premoženja, zavarovanje z udeležbo pri dobičku, druga življenjska zavarovanja in zdravstveno zavarovanje.

Vse zavarovalnice in pozavarovalnici so konec leta 2018 izkazovale čisti poslovni izid. Vse zavarovalnice in pozavarovalnici so na dan 31.12.2018 izkazovale presežek primernih lastnih virov sredstev nad zahtevanim solventnostnim kapitalom. Zavarovalnice izkazujejo količnik kapitalske ustreznosti v višini 222 %, pozavarovalnici pa v višini 288 %.

1.2 Razlogi za pripravo osnutka predloga zakona

Razlogi za pripravo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah ZZavar-1 (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) so:

- a) sprejem Direktive (EU) 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/2177).

Direktiva 2019/2177 spreminja Direktivo Solventnost II na področju obveščanja Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA) s strani nadzornih organov matične države članice o izdanem dovoljenju zavarovalnici za uporabo notranjega modela pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala kot tudi spreminja Direktivo Solventnost II glede možnosti zagotavljanja tehnične pomoči s strani EIOPA nadzornemu organu matične države članice pri odločanju o vlogi zavarovalnice za uporabo notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

Direktiva 2019/2177 spreminja Direktivo Solventnost II tudi na področju izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij za namene izračuna kapitalskih zahtev. Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka vsoti najboljše ocene in dodatka za tveganje. Direktiva 2019/2177 spreminja določbo Direktive Solventnost II, ki predpisuje možnost uporabe prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene, in sicer za državno komponento. Za zagotovitev, da ta državna komponenta učinkovito blaži pretiravanje pri razmikih v donosnosti obveznic v zadevni državi, prag za razpon države s popravkom za tveganje znižuje iz 100 na 85 bazičnih točk.

Direktiva 2019/2177 spreminja Direktivo Solventnost II tudi na področju čezmejnega poslovanja zavarovalnic. V luči povečanih čezmejnih dejavnosti zavarovanja krepi usklajeno uporabo prava EU, predvsem na zgodnji stopnji. V ta namen predpisuje okrepljeno izmenjavo informacij in sodelovanje med nadzornimi organi in EIOPA. Predpisuje zahteve glede uradnega obveščanja v primeru pomembnih čezmejnih dejavnosti zavarovanja ali kriznih razmerah ter možnost in pogoje za vzpostavitev platform za sodelovanje, kadar je predvidena čezmejna dejavnost zavarovanja pomembna za trg države članice gostiteljice. Pri izmenjavi informacij in vzpostavitvi platform za sodelovanje v primeru čezmejnega poslovanja zavarovalnic, ki je pomembno z vidika trga države članice gostiteljice in še

posebno kadar bi zavarovatelj lahko tvegala, da zaide v finančne težave v škodo imetnikov polic in tretjih oseb, Direktiva 2019/2177 pomembno vlogo namenja EIOPA.

- b) sprejem Sklepa Sveta (EU) 2017/1792 z dne 29. maja 2017 o podpisu, v imenu Unije, Dvostranskega sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o bonitetnih ukrepih v zvezi z zavarovanjem in pozavarovanjem in njegovi začasni uporabi in Sklepa Sveta (EU) 2017/1793 z dne 15. septembra 2017 o spremembi Sklepa (EU) 2017/1792 o podpisu, v imenu Unije, Dvostranskega sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o bonitetnih ukrepih, v zvezi z zavarovanjem in pozavarovanjem, in njegovi začasni uporabi.

Dvostranski sporazum med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o bonitetnih ukrepih v zvezi z zavarovanjem in pozavarovanjem je začel veljati 4. aprila 2018. Dvostranski sporazum določa tudi bonitetne pogoje, ki se uporabljajo za odpravo zahtev glede lokalne prisotnosti in zavarovanja za pozavarovalce, ki jih regulira in nadzoruje druga pogodbenica.

- c) sprejem Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 75/19 z dne 12.12.2019; v nadaljevanju: ZPIZ-2G).

S tem zakonom se je uredil sistem obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, sistem obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja in sistem prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja. V pravni red Republike Slovenije je ZPIZ-2G prenesel naslednje EU predpise:

- Direktivo Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 209 z dne 15. julija 1998, str. 323),
- Direktivo (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 354 z dne 23. 12. 2016, str. 37; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/2341/EU) in
- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343 z dne 23. 12. 2011, str. 1), v delu, ki ureja pravico do enakega obravnavanja delavcev iz tretjih držav, ki se preselijo v tretjo državo glede pravic teh delavcev, ki jih prejmejo v zvezi s starostjo, invalidnostjo in smrtjo, zakonske pokojnine, osnovane na predhodni zaposlitvi in pridobljene v skladu z zakonodajo.

ZPIZ-2G je v Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju vpeljal določbe glede poslovanja in bonitetnih zahtev za pokojninske družbe. Glede na dejstvo, da poslovanje pokojninskih družb in bonitetne zahteve za le-te sedaj ureja ZPIZ-2G, je potrebno te določbe črtati iz ZZavar-1.

- d) s predlogom zakona se želi odpraviti tudi nekatere ugotovljene pomanjkljivosti in nedoslednosti v besedilu ZZavar-1.

2. CILJI, NAČELA in POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so:

- prenos določb Direktive 2019/2177 v delu, ki se nanaša na spremembo Direktive Solventnost II;
- prenos določb Sklepa Sveta (EU) 2017/1792 in 2017/1793;

- uskladitev z določbami ZPIZ-2G;
- odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in nedoslednosti ZZavar-1.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- Načelo enakopravne obravnave: zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki opravljajo (po)zavarovalne posle, so naložene obveznosti, ki se enotno uporabljajo po vsej EU.
- Načelo skrbnega in učinkovitega nadzora: določa se pristojni nadzorni organ, njegova pooblastila za izrekanje večjega nabora nadzornih ukrepov ter njegove zaveze glede sodelovanja s pristojnimi organi drugih držav članic tako, da lahko učinkovito dosega namene nadzora.
- Načelo sorazmernosti: predlog zakona se omejuje zgolj na nujno potrebne dopolnitve.

2.3. Poglavitne rešitve

- a) Poglavitne rešitve predloga zakona predstavljajo spremembe in dopolnitve ZZavar-1 zaradi prenosa določb Direktive 2019/2177. Te rešitve so:
- obveščanje EIOPA s strani nadzornih organov matične države članice o podelitvi dovoljenja zavarovalnici za uporabo notranjega modela pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala;
 - možnost zagotavljanja tehnične pomoči s strani EIOPA nadzornemu organu matične države članice pri odločanju o dovoljenju zavarovalnici za uporabo notranjega modela;
 - sprememba praga za razmik države s popravkom za tveganje iz 100 na 85 bazičnih točk pri možnosti uporabe prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene, in sicer za državno komponento.
 - krepitev usklajene uporabe prava EU, predvsem na zgodnji stopnji. V ta namen predpisuje okrepljeno izmenjavo informacij in sodelovanje med nadzornimi organi in EIOPA. Predpisuje zahteve glede uradnega obveščanja v primeru pomembnih čezmejnih dejavnosti zavarovanja ali kriznih razmerah ter možnost in pogoje za vzpostavitev platform za sodelovanje, kadar je predvidena čezmejna dejavnost zavarovanja pomembna za trg države članice gostiteljice.
- b) Predlog zakona vsebuje tudi rešitev, ki je vsebovana v Dvostranskem sporazumu med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o bonitetnih ukrepih v zvezi z zavarovanjem in pozavarovanjem, in sicer Dvostranski sporazum določa bonitetne pogoje, ki se uporabljajo za odpravo zahtev glede lokalne prisotnosti in zavarovanja za pozavarovatelje, ki jih regulira in nadzoruje druga pogodbenica.
- c) Predlog zakona vsebuje tudi uskladitev določb z novelo ZPIZ-2G, in sicer zaradi ureditve pokojninskih družb v ZPIZ-2, se v ZZavar-1 črtajo 580. do 605., 609. člen ter peti in šesti odstavek 618. člena, 606. člen pa se spremeni.
- d) Predlog zakona vsebuje tudi rešitve, ki predstavljajo odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti in nedoslednosti ZZavar-1.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU; ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Zakon je popolnoma prilagojen pravu Evropske unije, saj ne posega v določbe ZZavar-1, s katerimi so v slovenski pravni red že bile prenesene aktualne direktive.

5.2 Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU

5.2.1 Avstrija

V Avstriji poslovanje zavarovalnic in pozavarovalnic in bonitetne zahteve za le-te ureja Zakon o nadzoru nad zavarovalništvom (VAG 2016; *Bundesgesetz über den Betrieb und die Beaufsichtigung der Vertragsversicherung – Versicherungsaufsichtsgesetz 2016*; Federal Law Gazette I no. 34/2015 in spremembe in dopolnitve: Federal Law Gazette I Nos.: 44/2015; 68/2015; 112/2015; 159/2015; 43/2016; 118/2016; 107/2017; 149/2017; 16/2018; 17/2018; 37/2018; 51/2018; 76/2018; 112/2018; 25/2019; 46/2019; 62/2019).

Navedeni zakon je v Avstriji prenesel določbe Direktive Solventnost II v avstrijski pravni red. Določbe Direktive 2019/2177, ki spreminjajo določbe Direktive Solventnost II, bo Avstrija prav tako prenesla v omenjeni zakon.

5.2.2 Italija

V Italiji poslovanje zavarovalnic in pozavarovalnic in bonitetne zahteve za le-te ureja Zakon o privatnem zavarovanju (Codice delle Assicurazioni private, Decreto Legislativo 7 settembre 2005, n.2009 in spremembe in dopolnitve: Decreto Legislativo n. 68 del 21.5.2018, dal decreto legislativo 13 dicembre 2018, n 147 e dal decreto legislativo 10 maggio 2019, n.49 e dal decreto legge 30 aprile 2019, n. 34 convertito, con modificazioni, dalla legge 28 giugno 2019, n. 58).

Navedeni zakon je v Italiji prenesel določbe Direktive Solventnost II v italijanski pravni red. Določbe Direktive 2019/2177, ki spreminjajo določbe Direktive Solventnost II, bo Italija prav tako prenesla v navedeni zakon.

5.2.3 Republika Hrvaška

V Republiki Hrvaški poslovanje zavarovalnic in pozavarovalnic in bonitetne zahteve za le-te ureja Zakon o zavarovalništvu (zakon o osiguranju, NN, br. 30/15, 112/18).

Navedeni zakon je v Republiki Hrvaški prenesel določbe Direktive Solventnost II v pravni red Republike Hrvaške. Določbe Direktive 2019/2177, ki spreminjajo določbe Direktive Solventnost II, bo Republika Hrvaška prav tako prenesla v navedeni zakon.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Predlog zakona naj bi omogočil boljšo informiranost glede finančnih situacij zavarovalnic, ki poslujejo čezmejno v okviru notranjega trga in s tem tudi omogočil boljši pregled nad finančno stabilnostjo zavarovalnih in širše finančnih trgov posameznih držav članic Evropske unije. Predlog zakona omogoča tudi boljše sodelovanje nadzornih organov držav članic Evropske unije pri čezmejnem poslovanju zavarovalnic preko Evropskega organa za poklicne pokojnine in zavarovanja (EIOPA).

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Ker se predpis in zaveze nanašajo na udeležence finančnih trgov, ki morajo poznati veljavne predpise, posebna izobraževanja in predstavitve niso predvidene.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bo spremljano v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

V zvezi z predlogom zakona ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Osnutek predloga zakona je javno objavljen. Javna objava osnutka predloga zakona poteka od _____ do _____.

Spletni naslov, na katerem je predpis objavljen:

- spletni naslov Ministrstva za finance: <https://www.gov.si/drzavni-organi/ministrstva/ministrstvo-za-finance/javne-objave-ministrstva-za-finance/>

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Pri pripravi predloga zakona je sodelovala Agencija za zavarovalni nadzor.

9. ZNESEK PLAČILA ZUNANJIM STROKOVNJAKOM

Za sodelovanje pri pripravi predloga zakona niso bila izplačana nobena finančna sredstva.

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Pri pripravi predloga zakona bodo sodelovali:

- mag. Andrej Šircelj, minister
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem
- Polona Pestotnik, vodja Oddelka za trg kapitala in zavarovalništvo
- mag. Nejka Štibernik, podsekretarka

II. BESEDILO OSNUTKA PREDLOGA PREDPISA

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-1B)

1. člen

V Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 95/15 in 9/19) se v 2. členu doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. Direktiva 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma.«.

2. člen

V 3. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Ta zakon se uporablja tudi za pozavarovalnice, če v posameznih določbah tega zakona ni drugače določeno. Določbe 127. do 132., 135., 241., 343., 421. do 425. in 521. do 526. člena tega zakona se ne uporabljajo za pozavarovalnice in za zavarovalnice za opravljanje poslov pozavarovanja.«.

3. člen

V 5. členu se doda na koncu točka 9 kot sledi:

»9. Direktiva 2019/2177/EU je Direktiva 2019/2177/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma.«

4. člen

V 50. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. učinkovite v organizacijsko strukturo ter procese odločanja zavarovalnice integrirane ključne funkcije upravljanja. Ključne funkcije upravljanja so funkcija upravljanja tveganj, funkcija spremljanja skladnosti, funkcija notranje revizije, aktuarska funkcija in funkcija za distribucijo zavarovalnih produktov;«

4. točka se črta. 5. in 6. točka postaneta novi 4. in 5. točka.

5. člen

V 52. členu se v 2. odstavku 5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve 4. oziroma 8. poglavja tega zakona.«.

6. člen

V 56. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Člani uprave zavarovalnice opravljajo posle vodenja zavarovalnice na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.«.

7. člen

V 131. členu se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne posredovanje podatkov iz drugega odstavka tega člena nadzornemu organu države članice, v roku iz drugega odstavka tega člena sporoči zavarovalnici razloge za zavrnitev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice ali če zahteve za posredovanje obvestila ne zavrne, vendar obvestila ne posreduje nadzornemu organu države članice v roku iz drugega odstavka tega člena, je zagotovljeno sodno varstvo, kakor da je bila zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.«.

8. člen

Za 131. členom se dodata nova 131.a in 131.b člena, ki se glasita:

»131.a člen

(spremembe glede vrste poslov)

Če namerava zavarovalnica izvesti spremembo glede vrste poslov, o katerih je v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor kot določeno v 131. členu tega zakona.«

131.b člen

(obveščanje EIOPA in platforme za sodelovanje)

(1) Ko Agencija za zavarovalni nadzor posreduje obvestilo nadzornemu organu države članice, v kateri namerava zavarovalnica opravljati posle in če poslovni načrt zavarovalnice izkazuje, da so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati na območju države članice, pomembni za trg države članice, v obvestilu nadzornemu organu države članice Agencija za zavarovalni nadzor opozori na pomembnost poslov, ki jih zavarovalnica namerava opravljati na območju države članice za trg države članice. Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti EIOPA.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPA in nadzorni organ države članice, če ugotovi, da se je finančno stanje zavarovalnice, ki opravlja posle v državi članici, poslabšalo ali obstajajo druga tveganja v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice lahko zadevo predloži EIOPA in v primeru, da ni mogoče najti dvostranske rešitve, zahtevata pomoč EIOPA.

(4) Obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(5) Obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornega organa države članice, ki so določene v tem zakonu.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v platformi za sodelovanje, ki jo je v primeru utemeljenih in resnih sumov o negativnem vplivu na zavarovalce, zavarovance in druge upravičence iz zavarovanj na lastno pobudo ali na pobudo enega ali več nadzornih organov držav članic iz tega člena vzpostavila EIOPA z namenom okrepitve izmenjave informacij in spodbude sodelovanja med nadzornimi organi držav članic iz tega člena kadar:

1. so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati v državi članici, pomembni za trg države članice;
2. je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z drugim odstavkom tega člena obvestila EIOPA in nadzorni organ države članice o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice, ki opravlja posle v državi članici, ali obstoju drugih tveganj v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg države članice;
3. je nadzorni organ države članice obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor in EIOPA o resnih in utemeljenih pomislekih glede varstva zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj v skladu s tretjim odstavkom 136.a člena tega zakona.
4. je bila zadeva predložena EIOPA v skladu s tretjim odstavkom tega člena in EIOPA posredovana zahteva za pomoč pri oblikovanju dvostranske rešitve.

(7) Prejšnji odstavek tega člena ne posega v pravico Agencije za zavarovalni nadzor, da skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi iz tega člena, vzpostavi platformo za sodelovanje, v primeru, da se o vzpostavitvi platforme za sodelovanje strinjajo vsi udeleženi nadzorni organi.

(8) Vzpostavitev platforme za sodelovanje na podlagi šestega in sedmega odstavka tega člena ne posega v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornih organov držav članic, ki jih določa ta zakon.«.

9. člen

V 134. členu se v drugem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice in priloge iz prvega in drugega odstavka 127. člena in tretjega odstavka 128. člena tega zakona, če nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice do izteka dveh mesecev ni prejel obvestila Agencije za zavarovalni nadzor o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi.«.

10. člen

| V 136. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na 134. in 135. člen tega zakona sme zavarovalnica države članice začeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu oziroma dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznani s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec preden jih začne uporabljati.«.

11. člen

Za 136. členom se doda nov 136.a člen, ki se glasi:

»136.a člen (obveščanje EIOPA in platforme za sodelovanje)

(1) Ko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, ki namerava opravljati posle na območju Republike Slovenije, Agenciji za zavarovalni nadzor posreduje obvestilo, in če poslovni načrt zavarovalnice izkazuje, da so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati na območju Republike Slovenije, pomembni za trg Republike Slovenije, v obvestilu Agenciji za zavarovalni nadzor opozori o pomembnosti poslov, ki jih zavarovalnica namerava opravljati na območju Republike Slovenije za trg Republike Slovenije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice obvesti, kadar ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj. Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti EIOPA.

(3) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in Agencija za zavarovalni nadzor lahko zadevo predložita EIOPA in v primeru, da ni mogoče najti dvostranske rešitve, zahtevata pomoč EIOPA.

(4) Obvestila iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(5) Obvestila iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice in Agencije za zavarovalni nadzor, ki so določene v tem zakonu.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v platformi za sodelovanje, ki jo je v primeru utemeljenih in resnih sumov o negativnem vplivu na zavarovalce, zavarovance in druge upravičence iz zavarovanj na lastno pobudo ali na pobudo enega ali več nadzornih organov držav članic iz tega člena vzpostavila EIOPA z namenom okrepitve izmenjave informacij in spodbude sodelovanja med nadzornimi organi držav članic iz tega člena kadar:

1. so posli, ki jih namerava zavarovalnica države članice opravljati na območju Republike Slovenije, pomembni za trg Republike Slovenije;
2. je nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice v skladu z drugim odstavkom tega člena obvestil EIOPA in Agencijo za zavarovalni nadzor o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice, ki opravlja posle na območju Republike Slovenije, ali obstoju drugih tveganj v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg Republike Slovenije;
3. je Agencija za zavarovalni nadzor obvestila nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in EIOPA o resnih in utemeljenih pomislekih v povezavi z varstvom zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj v skladu s tretjim odstavkom tega člena;
4. je bila zadeva predložena EIOPA v skladu s četrtim odstavkom tega člena in EIOPA posredovana zahteva za pomoč pri oblikovanju dvostranske rešitve.

(8) Prejšnji odstavek tega člena ne posega v pravico Agencije za zavarovalni nadzor, da skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi iz tega člena, vzpostavi platformo za sodelovanje, v primeru, da se o vzpostavitvi platforme za sodelovanje strinjajo vsi udeleženi nadzorni organi.

(9) Vzpostavitev platforme za sodelovanje na podlagi sedmega in osmega odstavka tega člena ne posega v nadzorne pristojnosti nadzornih organov držav članic in Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih določa ta zakon.«.

12. člen

V 137. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica tretje države sme zavarovalne posle, za katere ima dovoljenje v državi svojega sedeža, opravljati tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu, ali pod pogoji, določenimi v mednarodni pogodbi, ki obvezuje Republiko Slovenijo.«.

V drugem odstavku se v 1. točki črta druga alineja.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Neposredno opravljanje storitev v skladu z 2. točko prejšnjega odstavka je dovoljeno, če je zavarovalnica tretje države, ki namerava na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalne posle, k vlogi priložila dokazilo Evropske komisije, da so zahteve glede poslovanja zavarovalnice v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU ali izjavo nadzornega organa tretje države o tem.«.

13. člen

V 184. členu se v petem odstavku prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Za vsako zadevno državo se pred uporabo 65% faktorja prilagodljivosti za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz prejšnjega odstavka za valuto te države poveča za razliko med razponom države, popravljenim za tveganje, in dvakratnim valutnim razponom, popravljenim za tveganje, vedno kadar je ta razlika pozitivna in je razpon države, popravljen za tveganje, večji od 85 baznih točk.«.

14. člen

V 218. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se za besedno zvezo »na podlagi dokazil, da« doda beseda »notranji«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 35. člena Uredbe (EU) št. 1094/2010 obvesti EIOPA o vlogi zavarovalnice za uporabo ali spremembo notranjega modela. Agencija za zavarovalni nadzor lahko EIOPA zaprosi za tehnično pomoč pri odločanju o vlogi zavarovalnice za uporabo notranjega modela.«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta nova četrti in peti odstavek.

15. člen

V 240. člen se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Celotna vrednost vpisanih sredstev, ki so vrednotena v skladu s tem zakonom, ni v nobenem trenutku nižja od vrednosti zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor s podzakonskim aktom določi način izračuna zavarovalno tehničnih rezervacij, vrednotenja sredstev, podrobnejšo vsebino registrov sredstev ter obseg, način in roke poročanja.«.

16. člen

V 254. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi z revidiranjem zavarovalnice predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila iz 258. člena tega zakona.«.

17. člen

V 258. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Revizijski pregled zavarovalnice in revizorjevo poročilo poleg revidiranja in pregleda letnega poročila ter revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila obsega tudi dodatno revidiranje ter dodatno revizorjevo poročilo.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za revizijski pregled iz prvega odstavka tega člena imenuje zavarovalnica revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled zavarovalnice lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.«.

18. člen

V 259. členu se v prvem odstavku črta besedna zveza »letnega poročila«.

19. člen

V 301. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, o tem pisno obvesti zavarovalnico.«.

20. člen

V 312. členu se v prvem odstavku na koncu 5. točke pika spremeni v podpičje ter se dodata nova 6. in 7. točka, ki se glasita:

- »6. zavarovalnica ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v skladu s tem zakonom;
- 7. so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad zavarovalnico, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.«.

21. člen

V 367. členu se vstavi nov 3. odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na podlagi točke b) 8(1) člena Uredbe 1094/2010 zaprosi EIOPA za tehnično pomoč v postopku odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za

izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine ali zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom.«.

Ostali odstavki do vključno 8. odstavka se ustrezno preštevilčijo.

| Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) V primeru, da EIOPA v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena ne sprejme odločitve glede zahteve iz prvega odstavka tega člena in v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1094/2010, končno odločitev sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.«.

Sedanji deveti do dvanajsti odstavki postanejo novi deseti do trinajsti odstavki.

22. člen

V 392. členu se v drugem odstavku v 2. točki beseda »dvanajstega« nadomesti z besedo »štirinajstega«.

23. člen

V 394. členu se doda nov dvanajsti odstavek, ki se glasi:

»(12) V primeru, da EIOPA v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1094/2010 in v skladu s prejšnjim odstavkom ne sprejme odločitve glede zahteve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, končno odločitev sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.«.

24. člen

Sedmi odstavek 483. člena ZZavar-1 se spremeni tako, da se beseda »prejšnjega« nadomesti z besedo »prejšnjim«.

25. člen

V 501. členu se v prvem odstavku 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva.«.

26. člen

Tretji odstavek 528.d člena ZZavar-1 se spremeni tako, da se beseda »primeren« nadomesti z »ustrezen«.

Predlaga se, da se četrti odstavek 528.d člena ZZavar-1 spremeni tako, da se beseda »primeren« nadomesti z »ustrezen«.

Peti odstavek 528.d člena ZZavar-1 se spremeni tako, da se beseda »primeren« nadomesti z besedo »ustrezen«.

27. člen

3. odstavek 544. člena se spremeni na način, da se glasi:

»(3) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb in za banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona.«.

28. člen

4. odstavek 551. člena ZZavar-1 se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zavarovalni posrednik ima zavarovano poklicno odgovornost za celotno ozemlje EU za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahteve skupno v enem letu, razen če je to zavarovanje že zagotovila pravna oseba, v imenu katere zavarovalni posrednik deluje, ali s strani katere je zavarovalni posrednik pooblaščen, ali je ta pravna oseba prevzela polno odgovornost za njihovo delovanje, razen če uredba EU ne določa drugače. Zavarovanje poklicne odgovornosti ne sme vsebovati udeležbe upravičenca pri izplačilu zavarovalnine.«

29. člen

V 558. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Evropske centralne banke. Evropska centralna banka izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.«

30. člen

V 561. členu se dodata novi deseti in enajsti odstavek, ki se glasi:

»10. Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati:

1. če zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik preneha opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja za več kot eno leto,
2. s prejemom izjave zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, da je prenehal s opravljanjem poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.«

11. Če nastopi razlog iz prejšnjega odstavka, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.«

Dosedanji deseti do trinajsti odstaveki postanejo novi dvanajsti do petnajsti odstavki.

31. člen

Šesti odstavek 562. člena ZZavar-1 se spremeni tako, da se črta besedna zveza »in prokuristov« ter popravi sklic na 574. člen ZZavar-1 s sklicem na 575. člen ZZavar-1.

32. člen

Naslov 563.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(ukrepi nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se črta beseda »naložbenih« in se spremeni sklic iz 527.c na 528.b in 528. c.

33. člen

V 566. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se beseda »oziroma« nadomesti z besedo »ali«.

34. člen

567.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Poslovodna oseba zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

(2) Poslovodna oseba družbe, ki je pri zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena oziroma pri banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona odgovorne za distribucijo zavarovalnih produktov, izpolnjuje pogoje iz 4., 5. in 6. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.«

35. člen

568. člen ZZavar-1 se spremeni tako, da se glasi:

»Zavarovalno posredniška družba ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu, razen če uredba EU ne določa drugače.«.

36. člen

Naslov 17. poglavja se spremeni na način, da se glasi:

» 17. poglavje:

POSLOVANJE PRVEGA POKOJNINSKEGA SKLADA TER PRAVILA ZA POSLOVANJE
ZAVAROVALNIC, KI UPRAVLJAJO POKOJNINSKE SKLADE KOT KRITNE SKLADE ALI
VZAJEMNE POKOJNINSKE SKLADE«

37. člen

Členi od 580 do 605 se črtajo.

38. člen

V 606. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica, ki upravlja prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: prvi pokojninski sklad), ki je bil oblikovan na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09 in 32/16; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID), izračunava matematične rezervacije v skladu z določbami zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.«.

6. odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Za naložbe Prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje glede naložb kritnih skladov za izplačevanje pokojninskih rent, pri čemer:

- so dopustne tudi naložbe v poslovne deleže gospodarskih družb s sedežem v Republiki Sloveniji, in sicer z omejitvijo do največ 5% zavarovalno tehničnih rezervacij;
- so lahko presežene omejitve, če so bile te omejitve v zvezi s posamezno naložbo presežene že na dan uveljavitve tega zakona, če po uveljavitvi tega zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe in če je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti.«.

39. člen

Črta se 609. člen.

40. člen

Drugi odstavek 612. člena ZZavar-1 se spremeni tako, da se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtga«.

41. člen

V 618. členu se črtata peti in šesti odstavek.

42. člen

V 640. členu se v sedmem odstavku besedilo »642. člen« nadomesti z besedilom »639. člen«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

43. člen

(uskladitev organizacijske strukture zavarovalnice)

Zavarovalnice uskladijo organizacijsko strukturo ter procese odločanja ter integrirajo ključno funkcijo distribucije v skladu z 3. točko prvega odstavka 50. člena zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

44. člen

(uskladitev pogodb o zaposlitvi s člani uprav)

Zavarovalnice uskladijo pogodbe o zaposlitvi s člani uprav v skladu z drugim odstavkom 56. člena zakona v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

45. člen

(uskladitev izpolnjevanja pogojev poslovodnih oseb zavarovalno zastopniških ali zavarovalno posredniških družb)

Poslovodne osebe zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe izpolnijo pogoje iz prvega odstavka 567a. člena zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

46. člen

(poročilo o solventnosti in finančnem položaju)

| 629. člen se črta.

47. člen

|
(uskladitev ostalih določb)

9., 12., 16., 22. in 24. člen tega zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2021.

48. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

K 1. členu:

Gre za dopolnitev navedbe direktiv Evropskega parlamenta in Sveta, ki se prenašajo v Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 95/15 in 9/19; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1) in posledično v pravni red Republike Slovenije.

K 2. členu:

Določba 135. člena ZZavar-1 določa, da sme zavarovalnica države članice začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice sedeža te zavarovalnice prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 131. člena ZZavar-1. Ker se navedena določba sklicuje na določbo 131. člena ZZavar-1, ki za pozavarovalnice ne velja, je smiselno iz področja uporabe določbe za pozavarovalnice izvzeti tudi določbo 135. člena ZZavar-1.

K 3. členu:

Gre za dopolnitev navedbe kratic direktiv Evropskega parlamenta in Sveta, ki se prenašajo v Zakon o zavarovalništvu in posledično v pravni red Republike Slovenije.

K 4. členu:

Funkcija distribucije je po zahtevah Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20.01.2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (v nadaljevanju: IDD direktiva) pomembna funkcija, za katero je potrebno določiti odgovorno osebo oziroma nosilca. Veljavni ZZavar-1 izrecno ne vsebuje zahtev glede »usposobljenosti in primernosti« za pooblaščenca za distribucijsko funkcijo, zato se predlaga, da se funkcija za distribucijo opredeli kot ključna funkcija, s čimer postanejo jasnejša pravila za nosilca te funkcije in bo hkrati Agenciji za zavarovalni nadzor kot regulatorju omogočalo učinkovitejši nadzor nad samo vsebino zadevne funkcije.

S črtanjem 4. točke prvega odstavka 50. člena ZZavar-1 gre za uskladitev s predhodno navedenim predlogom sprememb 3. točke prvega odstavka 50. člena ZZavar-1. Za predlagano spremembo se določi prehodno obdobje enega leta.

K 5. členu:

Gre za uskladitev z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 75/19; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2G).

K 6. členu:

Predlaga se uskladitev pravil glede zaposlitve članov uprav z ostalo slovensko finančno zakonodajo (npr. v Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 - ZRPPB, 77/16 - ZCKR, 41/17, 77/18 - ZTFI-1, 22/19 - ZIUJSOL, 44/19 - odl. US, v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) tretji odstavek 37. člena in v Zakonu o trgu finančnih instrumentov prvi odstavek 185. člena).

K 7. členu:

Določba 148(3) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (v nadaljevanju: Direktiva Solventnost II) določa: »Če nadzorni organi matične države članice ne posredujejo podatkov iz odstavka 1 v roku, ki je tam določen, v enakem obdobju sporočijo zavarovalnici razloge za svojo zavrnitev. Proti takšni zavrnitvi ali neukrepanju je dovoljena pritožba na sodišče v matični državi članici.«.

Trenutno veljavna določba 131. člena ZZavar-1 ne podaja ustrezne pravne podlage za uveljavljanje pravnih sredstev zoper obravnavano odločitev Agencije za zavarovalni nadzor,

ki pa glede na konkretno določilo Direktive Solventnost II ter zagotavljanja pravice do pravnega sredstva, ki je ena temeljnih pravic pravnega reda, v primerih dokončnih odločitev nadzornega organa, stranki mora biti zagotovljena.

K 8. členu:

S predlogom novega 131.a člena ZZavar-1 se odpravlja trenutno nedoslednost ZZavar-1 glede na določbo 149. člena Direktive Solventnost II. Določba je potrebna zaradi učinkovitega zagotavljanja nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji.

S predlogom novega 131.b člena ZZavar-1 se prenaša tretji odstavek 2. člena Direktive 2019/2177, ki določa bolj podrobno obveščanje EIOPA pri čezmejnem poslovanju in omogoča vzpostavitev platforme za boljše sodelovanje med nadzornimi organi držav članic in EIOPA.

K 9. členu:

S spremembo 2. točke drugega odstavka 134. člena ZZavar-1 se odpravlja trenutno nedoslednost v ZZavar-1 ter jasneje implementira člen 146(3) Direktive Solventnost II.

K 10. členu:

Z dopolnitvijo drugega odstavka 136. člena ZZavar-1 se odpravlja trenutna nedoslednost v ZZavar-1, in sicer se urejajo še dopolnilna zdravstvena zavarovanja.

K 11. členu:

Gre za prenos tretjega odstavka 2. člena Direktive 2019/2177, ki določa bolj podrobno obveščanje EIOPA pri čezmejnem poslovanju in omogoča vzpostavitev platforme za boljše sodelovanje med nadzornimi organi držav članic in EIOPA.

K 12. členu:

Z dopolnitvijo prvega odstavka 137. člena ZZavar-1 se ustrezno prenašata Sklep Sveta (EU) 2017/1792 z dne 29. maja 2017 o podpisu, v imenu Unije, Dvostranskega sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o bonitetnih ukrepih v zvezi z zavarovanjem in pozavarovanjem in njegovi začasni uporabi in Sklep Sveta (EU) 2017/1793 z dne 15. septembra 2017 o spremembi Sklepa (EU) 2017/1792 o podpisu, v imenu Unije, Dvostranskega sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o bonitetnih ukrepih v zvezi z zavarovanjem in pozavarovanjem, in njegovi začasni uporabi.

Spremembi drugega in tretjega odstavka 137. člena ZZavar-1 pa sta potrebni, ker Agencija za zavarovalni nadzor ne more presojati ali so zahteve glede dejavnosti pozavarovanja v državi sedeža enakovredne zahtevam EU. Takšno presojo lahko opravi le Komisija EU, ki zahteve oblikuje in postavlja.

K 13. členu:

Gre za prenos prvega odstavka 2. člena Direktive 2019/2177 s pričetkom veljavnosti s 1. 7. 2020. Direktiva 2019/2177 spreminja Direktivo Solventnost II tudi na področju izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij za namene izračuna kapitalskih zahtev. Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka vsoti najboljše ocene in dodatka za tveganje. Direktiva 2019/2177 spreminja določbo Direktive Solventnost II, ki predpisuje možnost uporabe prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene, in sicer za državno komponento. Za zagotovitev, da ta državna komponenta učinkovito blaži pretiravanje pri razmikih v donosnosti obveznic v zadevni državi, prag za razpon države s popravkom za tveganje znižuje iz 100 na 85 bazičnih točk.

K 14. členu:

Gre za nomotehnično spremembo v drugem odstavku in za prenos določb drugega odstavka 2. člena Direktive 2019/2177.

K 15. členu:

Namen registra sredstev je predvsem v preverjanju, da sredstva zavarovalnice v nobenem trenutku niso nižja od vrednosti zavarovalno tehničnih rezervacij (tretji odstavek 276. člena Direktive Solventnost II).

Direktiva Solventnost II pri tem ne zahteva vrednotenja sredstev in obveznosti po »Solvency II metodi vrednotenja«, zato jo je potrebno ustrezno predpisati v ZZavar-1. Kot izhaja iz 276. člena Direktive Solventnost II, je prepuščeno državam članicam, da same predpišejo, na podlagi kakšnih vrednosti (po Solventnosti II ali po Mednarodnih računovodskih standardih; v nadaljevanju: MSRP) bodo preverjale usklajenost oblikovanih zavarovalno-tehničnih rezervacij z naložbami.

K 16., 17. in 18. členu:

Dosedanje določbe navedenih členov so izrecno omejevale revidiranje zavarovalnic le na revizijo letnega poročila. Tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizijsko poročilo je bilo vezano le na vsebino letnega poročila zavarovalnice. Omejitev se je reševala s Prehodno in končno določbo, in sicer s četrtnim odstavkom 629. člena ZZavar-1.

Četrtni odstavek 629. člena ZZavar-1 omogoča Agenciji za zavarovalni nadzor, da v okviru predpisa o dodatnem revizijskem pregledu in dodatnem revizijskem poročilu določi, da je za obdobje prvih pet let po uveljavitvi ZZavar-1, predmet dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizijskega poročila zavarovalnice in pozavarovalnice Poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena ZZavar-1 (v nadaljnjem besedilu: SFCR).

Zavarovalnice so namreč dodatni revizijski pregled in dodatno revizijsko poročilo povezovale le na revidiranja letnega poročila.

Razlogi, ki vodijo k odločitvi, da je dodaten revizijski pregled in dodatno revizijsko poročilo lahko tudi pregled SFCR, so naslednji:

- ZZavar-1 vnaša popolnoma nov pristop pri izračunu solventnosti zavarovalnic in zavarovalno- tehničnih rezervacij;
- Direktiva Solventnost II je uvedla drugačno vrednotenje sredstev in obveznosti kot ga predpisujejo MSRP; iz navedenega izhaja, da revizijski pregled, kot ga določa Zakon o gospodarskih družbah (zakonsko predpisana revizija računovodskih izkazov se izvaja kot preverjanje ali računovodski izkazi zavarovalnic izražajo pošten prikaz poslovanja in ali so pripravljeni v skladu z MSRP), ne zajema področja poročanja zavarovalnic v skladu z Direktivo Solventnost II;
- zavarovalnice bodo SFCR ob dejstvu, da ga bo moral pregledati tudi pooblaščen revizor, pripravile z večjo skrbnostjo;
- EIOPA je v juniju 2015 naslovila na nacionalne nadzornike priporočilo o potrebnosti revizije določenih poglavij SFCR, in sicer poglavji vrednotenja ter upravljanja lastnih virov sredstev;
- tudi nadzorniki drugih evropskih držav pripravljajo podzakonske predpise o reviziji SFCR oziroma o reviziji določenih drugih poročil, ki jih morajo zavarovalnice pripravljati v skladu z Direktivo Solventnost II.

SFCR torej zajema poglavja oziroma vsebine, ki jih zakonsko predpisana revizija ne zajema in glede na dejstvo, da je SFCR javno objavljen dokument, je potrebno zagotoviti, da je pripravljen z vso potrebno skrbnostjo in da prikazuje realen položaj zavarovalnice.

K 19. členu:

Agencija za zavarovalni nadzor v tem primeru ne more s sklepom ustaviti postopka, saj se postopek sploh ni začel, oziroma subjektu nadzora ni bil izdan formalno upravni akt, s katerim bi se upravni postopek začel.

K 20. členu:

Z dopolnitvijo prvega odstavka 312. člena ZZavar-1 se odpravlja trenutna nedoslednost glede prenosa točke b prvega odstavka 144. člena Direktive Solventnost II. Pogoji za odvzem dovoljenja zavarovalnici po 312. členu ZZavar-1 ne podajajo dovolj konkretizirane pravne podlage za odvzem dovoljenja v primerih, ko zavarovalnica ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja in če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad zavarovalnico, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve. Smiselno enaka ureditev na področju primerljive finančne regulative najdemo na primer v tudi v 263. členu ZBan-2.

K 21. členu:

Gre za prenos četrtega odstavka 2. člena Direktive 2019/2177 s pričetkom veljavnosti 1. 7. 2021.

K 22. členu:

Sprememba je potrebna zaradi preštevilčenja odstavkov v 367. členu ZZavar-1.

K 23. členu:

Gre za prenos petega odstavka 2. člena Direktive 2019/2177 s pričetkom veljavnosti 1. 7. 2021.

K 24. členu:

V sedmem odstavku 483. člena ZZavar-1 se predlaga redakcijsko spremembo, in sicer se beseda »prejšnjega« nadomesti z besedo »prejšnjim«.

K 25. členu:

Gre za redakcijski popravek, saj je sprejemanje letnega poročila o delu Agencije urejeno že v 5. točki prvega odstavka 501. člena ZZavar-1.

K 26. členu:

Predlaga se popravek v tretjem, četrtem in petem odstavku 528.d člena ZZavar-1, in sicer se beseda »primeren« nadomesti z besedo »ustrezen«, s čimer se bolj dosledno sledi besedilu IDD direktive, ki razlikuje med pojmom »suitability« (primernost) in »appropriateness« (ustreznost).

K 27. členu:

Gre za usklajitev z določbo osmega odstavka 558. člena ZZavar-1.

K 28. členu:

Predlaga se dopolnitev, da se zneski usklajujejo v skladu z delegiranimi uredbami Evropske komisije, s katerimi se prilagodijo osnovni zneski v eurih za poklicno odškodninsko zavarovanje in finančno zmogljivost zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov.

Dodaja se tudi določba glede udeležbe oškodovancev pri izplačilu zavarovalnine, ki pri obveznih zavarovanjih ni dopustna.

K 29. členu:

Predlaga se ustrezno spremembo te določbe, saj Banka Slovenije ni več pristojna za izdajo predmetnih dovoljenj. Evropska centralna banka je sedaj pristojna za izdajo predmetnih dovoljenj, ki jih pa ne številči.

K 30. členu:

V novem desetem in enajstem odstavku 561. člena ZZavar-1 se na novo predlaga razloge za prenehanje dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, in sicer gre za določitev enake ureditve kot v 570. členu ZZavar-1 za

prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

K 31. členu:

V petem odstavku 562. člena ZZavar-1 se predlaga spremembo sklica, in sicer se sklic na 574. člen ZZavar-1 nadomesti s sklicem na 575. člen ZZavar-1.

Predlagamo, da se v šestem odstavku 562. člena ZZavar-1 črta besedna zveza "in prokuristov" ter popravi sklic na 574. člen ZZavar-1 s sklicem na 575. člen ZZavar-1.

V praksi prihaja do težav pri razumevanju, katero osebo je potrebno navesti za vpis imena v register. Po namenu določila je potrebno navesti ime poslovodne osebe in ne prokurista. Gre za popravek redakcijske narave.

K 32. členu:

Predlaga se sprememba naslova člena, in sicer se naslov iz »ukrepi nadzora zaradi kršitev pri poslovanju z zavarovalnimi naložbenimi produkti« spremeni v »ukrepi nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov«.

Omejevanje vsebine člena 563.a ZZavar-1 le na distribucijo zavarovalno naložbenih produktov ni smiselno in tudi vsebinsko ni logično. Z implementacijo IDD Direktive se s členi 522., 524., 545. (predvsem z uvedbo IPIDa za premoženjska zavarovanja) in 551. člena ZZavar-1 (zavarovanje odgovornosti posrednika, ki prvenstveno posreduje za premoženjska zavarovanja) pomembno spremenile zahteve distribucije vseh zavarovanj, še posebej premoženjskih zavarovanj. Posledično se beseda »naložbenih« črta zaradi spremembe naslova člena. Spremeni se še napačen sklic na 527.c člen ZZavar-1. Sklic se dejansko nanaša na kršitve ustreznega upravljanja nasprotij interesov iz 528.b. in 528.c člena ZZavar-1.

K 33. členu:

Predlaga se, da se v drugem odstavku 566. člena ZZavar-1 beseda »oziroma« nadomesti z besedo »ali«. Gre za redakcijsko spremembo.

K 34. členu:

V prvem odstavku 567.a člena ZZavar-1 se predlaga, da se doda zahteva po izpolnjevanju vseh zahtev iz tretjega odstavka 561. člena ZZavar-1, s čimer se v ZZavar-1 ustrezno implementira zahteva iz IDD direktive, ki zahteva, da je poslovodstvo distributerja ustrezno strokovno usposobljeno.

V drugem odstavku pa se predlaga, da se besedilo »Osebe, ki so pri zastopniku dopolnilnih zavarovanj oziroma pri banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona odgovorne za dejavnost zavarovalnega zastopanja,...« nadomesti z besedilom »Poslovodna oseba družbe, ki je pri zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena oziroma pri banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona odgovorna za distribucijo zavarovalnih produktov,...«.

Trenutno na podlagi drugega odstavka 567.a člena ZZavar-1 prihaja do dilem, na katere osebe točno se nanaša ta zahteva, in sicer ali na katerokoli osebo, ki je odgovorna za distribucijo ali le na poslovodno osebo. Ker se zahteva nanaša na vodstveno osebo, je potrebno besedilo ustrezno popraviti.

Prav tako se ustrezno navaja pojem »distribucije«. Trenutna navedba »dejavnost zavarovalnega zastopanja« ni ustrezna, saj se angleški tekst IDD direktive nanaša na aktivnosti oziroma storitve distribucije, zato prevod »dejavnost distribucije« ni ustrezen in ima lahko napačen pomen in uporabo.

K 35. členu:

Predlaga se dopolnitev, da se zneski usklajujejo v skladu z delegiranimi uredbami Evropske komisije, s katerimi se prilagodijo osnovni zneski v eurih za poklicno odškodninsko zavarovanje in finančno zmogljivost zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov.

K 36. členu:

Poslovanje pokojninskih družb ureja Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zato se spremeni naslov 17. poglavja.

K 37. členu:

Poslovanje pokojninskih družb ureja Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2, zato se določbe glede pokojninskih družb iz ZZavar-1 črtajo.

K 38. členu:

Poslovanje pokojninskih družb ureja Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2.

K 39. členu:

Vsebina člena je urejena z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

K 40. členu:

S spremembo drugega odstavka 612. člena ZZavar-1 se odpravlja napačen sklic. Pravilno je, da se ta določba sklicuje na četrti odstavek 69. člena zakona in ne na tretjega, kot je trenutno zapisano.

K 41. členu:

Poslovanje pokojninskih družb ureja Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2.

K 42. členu:

Iz točke a) petega odstavka 308.d člena Direktive Solventnost II izhaja, da zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij ne uporabljajo prehodnega ukrepa glede netveganih obrestnih mer iz 308. c člena Direktive Solventnost II. Prehodno prilagoditev za krivuljo netvegane obrestne mere ureja 639. člen ZZavar-1 in ne 642. člen ZZavar-1, ki ureja uskladitev zavarovalnih oziroma pozavarovalnih poolov.

K 43. členu:

Gre za določitev prehodnega obdobja za uskladitev z zahtevami v skladu s 3. točko prvega odstavka 50. člena.

K 44. členu:

Gre za določitev prehodnega obdobja za usklajitev z drugim odstavkom 56. člena zakona.

K 45. členu:

Gre za določitev prehodnega obdobja za usklajitev izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 567.1 člena zakona.

K 46. členu:

629. člen se črta, ker se je obdobje štirih let že izteklo.

K 47. členu:

Gre za določitev prehodnega obdobja za usklajitev z zahtevami 4. člena Direktive 2019/2177.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

S predlogom zakona se spreminjajo naslednji členi Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19): 2, 3, 5, 50, 52, 56, 131, 134, 136, 137, 184, 218, 240, 254, 258, 259, 629, 301, 312, 367, 392, 394, 483, 501, 528.d, 544, 551, 558, 561, 562, 563.a, 566, 567.a, 568, 606, 612, 618, 640.

2. člen (prenos direktiv Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
2. Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);
3. Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev) (UL L št. 26 z dne 2. februarja 2016, str. 19);
4. Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. decembra 2004, str. 37);
5. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (Omnibus II), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1);
6. Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede

dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);

7. Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne 31. maja 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/14/EU), v delu, v katerem se nanaša na uporabo bonitetnih ocen v pokojninskih družbah;
8. Direktiva 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1).

3. člen

(uporaba zakona za pozavarovanja, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice)

- (1) Ta zakon se uporablja tudi za pozavarovalnice, če v posameznih določbah tega zakona ni drugače določeno. Določbe 127. do 132., 241., 343., 421. do 425. in 521. do 526. člena tega zakona se ne uporabljajo za pozavarovalnice in za zavarovalnice za opravljanje poslov pozavarovanja.
- (2) Ta zakon se uporablja tudi za lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, če v posameznih določbah tega zakona ni drugače določeno.

5. člen

(kratice predpisov Evropske unije)

V tem zakonu so za predpise Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2002/87/ES je Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1–27);
2. Direktiva 2003/41/ES je Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 235 z dne 23. septembra 2003, str. 10);
3. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. aprila 2004, str. 1);
4. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), (UL L št. 302 z dne 17. novembra 2009, str. 32);
5. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1);
6. Uredba 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski

bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12–47);

7. Uredba 1094/2010 je Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48–83);

8. Direktiva 2013/36/EU je Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 105–203).

50. člen **(trden in zanesljiv sistem upravljanja)**

(1) Zavarovalnica vzpostavi in uresničuje trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki obsega najmanj:

1. pregledno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovit sistem prenosa informacij;
3. učinkovite in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja zavarovalnice integrirane ključne funkcije upravljanja. Ključne funkcije upravljanja so funkcija upravljanja tveganj, funkcija spremljanja skladnosti, funkcija notranje revizije in aktuarska funkcija;
4. učinkovito in v organizacijsko strukturo ter procese upravljanja vključeno funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov, za izvajanje katere mora biti določena odgovorna oseba.
5. strategijo, pisna pravila, procese in postopke upravljanja tveganj;
6. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so skladni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere sodi tudi izdelava kriznega načrta.

(2) Zavarovalnica ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, spremljanje skladnosti, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo, distribucijo zavarovalnih produktov in izločene posle, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.

(3) Pravila sistema upravljanja so predmet rednega, najmanj letnega pregleda. Pravila sistema upravljanja predhodno potrdi upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice s soglasjem nadzornega sveta zavarovalnice.

(4) Zavarovalnice vzpostavijo, vzdržujejo in posodablajo evidenco vse dokumentacije v zvezi z distribucijo zavarovalnih produktov.

(5) Sistem upravljanja je sorazmeren naravi, obsegu in zahtevnosti poslov zavarovalnice.

(6) Zavarovalnica na področju sistema upravljanja poleg tega zakona upošteva tudi akte in regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 50. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpise, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

52. člen **(nosilci ključnih funkcij)**

(1) Nosilec ključne funkcije zavarovalnice je oseba, ki jo je upravni odbor ali uprava s soglasjem nadzornega sveta pooblastil kot osebo, ki je odgovorna za eno ali več ključnih funkcij zavarovalnice.

(2) Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za zanesljivo in preudarno opravljanje nalog ključne funkcije;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja;
4. ni oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista;
5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve 4. oziroma 8. poglavja tega zakona oziroma za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih pokojninski družbi pravnomočno naložila razrešitev imenovanega pooblaščenega aktuarja zaradi hujše kršitve nalog pooblaščenega aktuarja, določenih v 604. členu tega zakona;
6. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(3) Nosilec funkcije notranje revizije poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjuje tudi pogoj iz 163. člena tega zakona. Nosilec aktuarske funkcije poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjuje tudi pogoje, ki so navedeni v 169. členu tega zakona.

(4) O podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije zavarovalnica v roku osmih dni, od podelitve pooblastila, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.

(5) Če v zvezi z nosilcem ključne funkcije nastopijo okoliščine, da nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, mu zavarovalnica odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.

(6) Zavarovalnica v roku osmih dni od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor pisno obvesti o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije.

(7) Nosilec ključne funkcije v roku osmih dni od dne, ko je po lastni volji prenehal opravljati naloge ključne funkcije, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih za prenehanje opravljanja nalog ključne funkcije.

(8) V primeru odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije zavarovalnica pooblasti novega nosilca ključne funkcije v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje v treh mesecih od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma od dneva prenehanja opravljanja nalog ključne funkcije.

(9) Za namen ugotavljanja in nadzora nad izpolnjevanjem pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena od nosilca ključne funkcije, lahko pa jih pridobita iz kazenske evidence.

(10) Za namen ugotavljanja in nadzora izpolnjevanja pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 3. točke drugega odstavka tega člena iz poslovnega registra oziroma druge evidence.

(11) Za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena

enakovredne dokumente pristojnih organov držav, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred pooblastitvijo za nosilca ključne funkcije.

56. člen
(uprava zavarovalnice)

(1) Uprava zavarovalnice ima najmanj dva člana, ki zavarovalnico skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče od članov uprave zavarovalnice oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje zavarovalnice za celoten obseg poslov iz dejavnosti zavarovalnice.

(2) Člani uprave zavarovalnice, ki opravljajo svoje naloge na podlagi pogodbe o zaposlitvi, opravljajo posle vodenja zavarovalnice za polen delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave zavarovalnice ima znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave zavarovalnice.

(4) Uprava zavarovalnice vodi posle zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(5) Uprava zavarovalnice je sestavljena tako, da je zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno upravljanje zavarovalnice.

131. člen
(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki namerava začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in navede državo članico, v kateri namerava začeti z neposrednim opravljanjem te storitve. Obvestilu o nameri neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov zavarovalnica priloži informacije glede vrste in obsega poslov po posameznih zavarovalnih vrstah, ki jih namerava opravljati v državi članici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila zavarovalnice iz prejšnjega odstavka to obvestilo posreduje nadzornemu organu države članice in o tem obvesti zavarovalnico. Hkrati z obvestilom Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice posreduje tudi:

1. izjavo, iz katere je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, in
2. podatke o zavarovalnih vrstah, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov.

(3) Zavarovalnica lahko začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov, navedenih v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici z dnem, ko prejme obvestilo iz prejšnjega odstavka.

134. člen
(opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice)

(1) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, katera namerava opravljati zavarovalne posle preko podružnice v Republiki Sloveniji, pošlje Agenciji za zavarovalni nadzor obvestilo in priloge iz prvega in drugega odstavka 127. člena in tretjega odstavka 128. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati zavarovalne posle:

1. z dnem, ko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice od Agencije za zavarovalni nadzor prejme obvestilo o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi, o čemer nadzorni organ države članice obvesti zavarovalnico države članice, ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi in priloge iz prvega in drugega odstavka 127. člena in tretjega odstavka 128. člena tega zakona, če nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice do izteka dveh mesecev ni prejel obvestila Agencije za zavarovalni nadzor o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi.

(3) Če namerava zavarovalnica države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

136. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov obveznih zavarovanj v prometu)

(1) Poleg pogojev, določenih v 134. in 135. členu tega zakona, predloži zavarovalnica države članice, preden začne opravljati obvezna zavarovanja v prometu, Agenciji za zavarovalni nadzor potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja;
2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, in se zavezala k financiranju škodnega sklada in odškodninskega urada ter izpolnjevanju drugih obveznosti, potrebnih za delovanje škodnega sklada in odškodninskega urada;
3. sporočila ime in naslov predstavnika, kot je določen v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(2) Ne glede na 134. in 135. člen tega zakona sme zavarovalnica države članice začeti opravljati obvezna zavarovanja v prometu samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznani s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec, preden jih začne uporabljati.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

137. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnice tretje države)

(1) Zavarovalnica tretje države sme zavarovalne posle, za katere ima dovoljenje v državi svojega sedeža, opravljati tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko:

1. zavarovalnica tretje države, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle tudi neposredno in se takšna pozavarovanja štejejo za ustrezen instrument za zmanjševanje tveganj, če:

- je Evropska komisija v skladu s 172. členom Direktive 2009/138/ES odločila, da so zahteve glede dejavnosti pozavarovanja v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU,
 - Evropska komisija o tretji državi še ni odločila in Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 172. člena Direktive 2009/138/ES, odloči, da so zahteve glede dejavnosti pozavarovanja v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU,
 - je v aktu ali v drugem izvedbenem predpisu, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES, določeno, da se takšna pozavarovanja upoštevajo med instrumente za zmanjševanje tveganj;
2. zavarovalnica tretje države, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovanj vozil, pomorskih in transportnih zavarovanj ali zavarovanj zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav, na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle iz teh zavarovalnih podskupin tudi neposredno, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek zavarovalnica tretje države ne sme na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalnih poslov zavarovanja potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče in zavarovanja avtomobilske odgovornosti, kakor so urejena v zakonu, ki ureja področje obveznih zavarovanj v prometu.

(3) Neposredno opravljanje storitev v skladu z 2. točko prejšnjega odstavka je dovoljeno, če:

1. Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi vloge zavarovalnice tretje države, ki namerava na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalne posle, ali na podlagi vloge nadzornega organa tretje države z odločbo ugotovi, da so zahteve glede poslovanja zavarovalnic v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU;
2. se nadzorni organ zavarovalnice tretje države s sporazumom o sodelovanju zaveže sodelovati z Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Za zavarovalnico iz 2. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 133., 135. in 136. člen tega zakona.

184. člen

(prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnice pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene iz 179. člena tega zakona.

(2) Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za vsako valuto posebej temelji na razponu med obrestno mero, ki bi jo bilo mogoče dobiti iz sredstev, vključenih v referenčni portfelj sredstev zadevne valute, in vrednostmi iz krivulje netvegane obrestne mere za to valuto.

(3) Referenčni portfelj valute je reprezentativen za sredstva v tej valuti, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile sredstva za kritje najboljše ocene obveznosti v tej valuti.

(4) Znesek prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ustreza 65% valutnega razpona, popravljenega za tveganje. Valutni razpon s popravkom za tveganje se izračuna kot razlika med razponom iz drugega odstavka tega člena in delom tega razpona, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih. Prilagoditev za nestanovitnost se uporabi samo za tisti del krivulje netvegane obrestne mere, ki se ne izračuna z ekstrapolacijo v skladu s 181. členom tega zakona. Ekstrapolacija ekstrapoliranega dela krivulje temelji na uporabi obrestnih mer, ki upoštevajo prilagoditve za nestanovitnost.

(5) Za vsako zadevno državo se pred uporabo 65% faktorja prilagodljivost za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz prejšnjega odstavka za valuto te države poveča za razliko med razponom države, popravljenim za tveganje, in dvakratnim valutnim razponom, popravljenim za tveganje, vedno kadar je ta razlika pozitivna in je razpon države, popravljen za tveganje, večji od 100 baznih točk. Povečana prilagoditev za nestanovitnost se uporabi za izračun najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države. Razpon države, popravljen za tveganje, se izračuna enako kot valutni razpon, popravljen za tveganje, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države in izraženi v njeni valuti.

(6) Prilagoditev za nestanovitnost se ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona.

(7) Ne glede na 202. člen tega zakona zahtevani solventnostni kapital ne krije tveganja izgube osnovnih lastnih sredstev, ki je posledica sprememb prilagoditve za nestanovitnost.

(8) Glede prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz tega člena se prilagoditev za nestanovitnost ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona. Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere se ne uporablja za valute in nacionalne trge, za katere prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ni določena v izvedbenih tehničnih standardih Evropske komisije.

218. člen

(splošne določbe glede uporabe popolnih ali delnih notranjih modelov)

(1) Za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z delnim ali popolnim notranjim modelom potrebuje zavarovalnica dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za uporabo notranjega modela na zahtevo zavarovalnice, na podlagi dokazil, da model izpolnjuje zahteve iz 225. do 230. člena tega zakona, in če Agencija za zavarovalni nadzor zaključi, da so sistemi za upravljanje, merjenje, spremljanje, obvladovanje in poročanje o tveganjih zavarovalnice ustrezni.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za uporabo notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v šestih mesecih od prejema popolne zahteve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, v kateri so navedeni razlogi, od zavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje za uporabo notranjega modela, zahteva, da ji posreduje oceno zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega z uporabo standardne formule.

240. člen

(registri sredstev)

(1) Zavarovalnica vodi register sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih skupinah življenjskih in premoženjskih zavarovanj, ločeno vodi register sredstev premoženjskih zavarovanj, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije iz zavarovalnih pogodb iz skupine premoženjskih

zavarovanj, in register sredstev življenjskih zavarovanj, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije iz zavarovalnih pogodb iz skupine življenjskih zavarovanj.

(3) Zavarovalnica določi pravila, v skladu s katerimi vodi registre sredstev iz tega člena.

254. člen

(predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih, revidiranju in razkritjih)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s poslovnimi knjigami in letnim poročilom zavarovalnice predpiše:

1. kontni okvir za glavno knjigo zavarovalnice za namen vodenja poslovnih knjig;
2. vrste in sheme računovodskih ter konsolidiranih računovodskih izkazov zavarovalnice;
3. podrobnejšo vsebino:
 - računovodskega poročila in
 - poslovnega poročila.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi z revidiranjem letnih poročil zavarovalnice predpiše: podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila iz 258. člena tega zakona.

258. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila zavarovalnice in revizorjevo poročilo poleg revidiranja in pregleda ter revizorjevega poročila obsega tudi dodatno revidiranje ter dodatno revizorjevo poročilo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(3) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni izdelano v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz 254. člena tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor:

1. zahteva od zavarovalnice, da revizijska družba svoji poročili ustrezno popravi oziroma dopolni,
2. zavrne revizorjevi poročili in zahteva od zavarovalnice, da revizijski pregled opravi druga revizijska družba.

(4) Za revizijski pregled letnega poročila iz prvega odstavka tega člena imenuje zavarovalnica revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila zavarovalnice lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(5) Zavarovalnica ali revizijska družba lahko odpove pogodbo iz prejšnjega odstavka pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava zavarovalnice lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(6) Zavarovalnica pisno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasni razloge za razrešitev ali odstop.

259. člen

(obveznost revizijske družbe v razmerju do Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Pooblaščen revizor, ki opravlja naloge revidiranja letnega poročila zavarovalnice, Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti o vseh dejstvih, za katere izve pri izvajanju nalog revidiranja zavarovalnice in ki lahko pomenijo enega od teh položajev:

1. da predstavljajo pomembno kršitev predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona,
2. da predstavljajo poslabšanje nemotenega delovanja zavarovalnice oziroma da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev,
3. da lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja,
4. da pomenijo neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali odločitve v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z zavarovalnico na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posreduje tudi druge podatke, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor potrebuje pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

301. člen

(zapisnik o pregledu poslovanja in sklep o ustavitvi pregleda poslovanja)

(1) Pooblaščene osebe Agencije za zavarovalni nadzor o pregledu poslovanja sestavijo zapisnik.

(2) Zapisnik je izdan v 15 dneh po končanem pregledu poslovanja s pozivom, da lahko da zavarovalnica v roku 15 dni od prejema zapisnika nanj pripombe. Če je zaradi razjasnitve dejanskega stanja, ki izhaja iz navajanih novih dejstev in predlaganih dokazov, potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v tem delu ponovi pregled poslovanja.

(3) Če pooblaščen oseba Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom ustavi postopek pregleda poslovanja. Zoper sklep o ustavitvi postopka ni posebne pritožbe.

312. člen

(razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh

- mesecih od ugotovitve, da zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala;
3. zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
 4. je zavarovalnici odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave zavarovalnice in imenoval novih;
 5. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba zavarovalnici.

(2) Če so hkrati podani razlogi za odvzem dovoljenja iz prejšnjega odstavka in razlogi za začetek prisilne likvidacije iz 328. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor oba postopka združi.

(3) Če zavarovalnica ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo zavarovalnici odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v teh zavarovalnih vrstah.

(4) Vsak odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma sporoči nadzornim organom v drugih državah članicah.

(5) Za postopek v zvezi z odvzedom dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah se smiselno uporabljajo določbe 10.3.3. pododdelka tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

367. člen **(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri odločitvi o zahtevi za uporabo** **notranjega modela skupine)**

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, izda Agencija za zavarovalni nadzor dovoljenja za:

1. izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine ali
2. izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki so jo skupaj vložile udeležena družba in družbe, v katerih je ta družba udeležena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zahtevo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje drugim nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, in EIOPA. Agencija sodeluje pri odločanju o tem, ali naj izda dovoljenje in pod katerimi pogoji naj ga izda, z drugimi nadzornimi organi držav članic sedeža drugih družb, vključenih v to skupino.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadeva, da bi bila odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine kot tudi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom sprejeta v šestih mesecih od prejema popolne vloge od nadzornika skupine.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v petih mesecih od vložitve zahteve iz prvega odstavka tega člena nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, posreduje predlog odločitve.

(5) Če nadzorni organi glede zahteve iz prvega odstavka tega člena dosežejo skupno odločitev iz tretjega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor skupno odločitev posreduje vsem vložnicam zahteve.

(6) Če v obdobju iz tretjega odstavka tega člena skupna odločitev nadzornih organov o zahtevi iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Agencija za zavarovalni nadzor sama sprejme odločitev, pri čemer pretehta mnenje drugih nadzornih organov, pristojnih za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena. Obrazložitev te odločitve posreduje Agencija za zavarovalni nadzor vložnicam zahteve.

(7) V roku iz tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda zadevo glede zahteve za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine oziroma izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom EIOPA.

(8) V primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena, zadevo glede zahteve iz prvega odstavka tega člena preda EIOPA, je treba o tem obvestiti vse nadzorne organe, pristojne za nadzor družb, ki so vložile zahtevo. Obdobje iz tretjega odstavka tega člena se podaljša za en mesec, končna odločitev Agencije za zavarovalni nadzor pa je skladna z odločitvijo EIOPA.

(9) Odločitev iz šestega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor vroči tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena.

(10) Če je za nadzor na ravni skupine pristojen nadzorni organ druge države članice in je ta organ sprejel odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela oziroma za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini, Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti podrejeni zavarovalnici izda dovoljenje z vsebino odločitve tega nadzornega organa. Prvi stavek tega odstavka se uporablja tudi v primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor skupine na ravni Republike Slovenije.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor izda podrejeni zavarovalnici dovoljenje iz prejšnjega odstavka, ko podrejena zavarovalnica izpolni vse zahteve, ki izhajajo iz vsebine odločitve nadzornega organa države članice iz prejšnjega odstavka.

(12) Če Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja podrejene zavarovalnice znatno odstopajo od predpostavk, na katerih temelji notranji model, odobren na ravni skupine, lahko tej zavarovalnici naloži kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. V izjemnih okoliščinah, če kapitalski dodatek ni zadosten za varno poslovanje zavarovalnice, lahko Agencija za zavarovalni nadzor tej zavarovalnici naloži izračun zahtevanega solventnostnega kapitala s standardno formulo in kapitalski dodatek, izračunan na podlagi standardne formule.

392. člen **(kapitalski dodatek na ravni skupine)**

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s 356. členom tega zakona pristojna za nadzor na ravni skupine, opravlja nadzor tveganj, ki jim je skupina izpostavljena. Agencija za zavarovalni nadzor lahko odredi kapitalski dodatek na ravni skupine, če oceni, da v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine tveganja skupine niso ustrezno upoštevana.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka na ravni skupine upošteva zlasti, če so:

1. tveganja na ravni skupine ustrezno zajeta v standardni formuli ali uporabljenem notranjem modelu, pri čemer upošteva zlasti tveganja na ravni skupine, ki zaradi težkega merjenja v zahtevanem solventnostnem kapitalu niso ustrezno zajeta,

2. nadzorni organi zavarovalnicam v skupini naložili kapitalske dodatke na podlagi 309. člena ali dvanajstega odstavka 367. člena tega zakona.
- (3) Za kapitalski dodatek na ravni skupine se smiselno uporabljajo določbe 309. člena tega zakona.

394. člen
(pogoji za podrejene zavarovalnice)

- (1) 395. in 396. člen tega zakona se uporabljata v skladu s:
- 378. do 392. členom tega zakona in
 - akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 241. člena Direktive 2009/138/ES.
 -
- (2) 395. in 396. člen tega zakona se za zavarovalnici podrejeno zavarovalnico uporabljata, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
1. v zvezi s podrejeno zavarovalnico nadzornik na ravni skupine ni sprejel odločitve na podlagi prvega odstavka 358. člena tega zakona,
 2. upravljanje tveganj in notranja kontrola nadrejene zavarovalnice vključujejo podrejeno zavarovalnico in nadrejena zavarovalnica dokaže zadevnim nadzornim organom, da skrbno upravlja podrejeno zavarovalnico,
 3. nadrejena zavarovalnica je prejela dovoljenje iz četrtega odstavka 374. člena tega zakona in soglasje iz drugega odstavka 403. člena tega zakona,
 4. nadrejena zavarovalnica je predložila zahtevo in dobila dovoljenje za uporabo 395. in 396. člena tega zakona.
- (3) Zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona predloži nadrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji pri nadzornemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor podrejene zavarovalnice.
- (4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor prejela zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona od nadrejene zavarovalnice iz druge države članice, o tem nemudoma obvesti EIOPA in druge člane kolegija ter jim posreduje popolno zahtevo.
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi, da člani kolegija v treh mesecih po tistem, ko vsi člani kolegija prejmejo popolno zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona, glede zahteve sprejmejo skupno odločitev.
- (6) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh mesecih po prejemu zahteve iz tretjega odstavka tega člena članom kolegija posreduje predlog odločitve glede uporabe 395. in 396. člena tega zakona.
- (7) Agencija za zavarovalni nadzor pošlje vložniku zahteve iz druge države članice skupno odločitev glede zahteve iz četrtega odstavka tega člena.
- (8) Če člani kolegija glede zahteve iz tretjega odstavka tega člena v obdobju iz petega odstavka tega člena ne sprejmejo skupne odločitve, sprejme odločitev Agencija za zavarovalni nadzor. Pri odločitvi upošteva stališča in pomisleke drugih članov kolegija.
- (9) Odločitev, ki obsega obrazložitev večjih odstopanj od stališč drugih članov kolegija, pošlje Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve in članom kolegija.
- (10) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v obdobju iz petega odstavka tega člena glede zahteve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda odločitev EIOPA.

(11) Če nadzorni organ, ki nadzoruje podrejeno zavarovalnico, v obdobju iz petega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 odločitev preda EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor odločitev iz osmega odstavka tega člena odloži in počaka na odločitev EIOPA. Odločitev Agencije za zavarovalni nadzor je v tem primeru skladna z odločitvijo EIOPA.

483. člen
(posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na šesti odstavek 479. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izda potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,
2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odloči v 60 delovnih dneh. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče, če:

1. je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo – od izdaje potrdila,
2. Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navede dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 480. člena ter četrti odstavek 482. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne podatke in listine, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne podatke in listine), če tako zahtevo izda najpozneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne podatke in listine v skladu s prejšnjega odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne podatke in listine do dneva, ko vložnik predloži dodatne podatke in listine, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu podatkov in listin na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne podatke in listine, vendar druga in naslednje zahteve Agencija za zavarovalni nadzor za dodatne podatke in listine ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne podatke in listine odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izda potrdilo o prejemu teh dodatnih podatkov in listin. V potrdilu o prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena je naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena, izda in odpravi pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 507. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi izvleček odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

501. člen **(pristojnosti strokovnega sveta agencije)**

(1) Strokovni svet agencije:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če v tem ali drugem zakonu ni določeno drugače;
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da tak akt sprejme Agencija za zavarovalni nadzor;
3. sprejema poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor;
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor;
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Agencije za zavarovalni nadzor in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor, pri čemer se mora direktor agencije izločiti iz odločanja;
6. sprejema tarifo agencije, ki začne veljati, ko Agencija za zavarovalni nadzor pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(2) Predsednik in člani strokovnega sveta agencije pri odločanju o zadevah iz prejšnjega odstavka ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

528.d člen
(ocena primernosti in ustreznosti ter poročanje zavarovalcem in potencialnim zavarovalcem)

(1) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu od zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pridobi tudi potrebne informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami s področja naložb, povezanih s specifično vrsto zavarovalnega produkta ali storitve, ter v zvezi s finančnim položajem te osebe, kar vključuje njeno zmožnost kritja izgub ter naložbene cilje te osebe, vključno z njeno stopnjo dovoljenega tveganja, da lahko zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu priporoči zavarovalne naložbene produkte, ki so zanj primerni in so predvsem v skladu z dovoljenim tveganjem te osebe in njeno zmožnostjo za kritje izgub.

(2) Pri investicijskem svetovanju zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki priporoča paket ali skupni dogovor v skladu s četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona, zagotovi, da je paket ali skupni dogovor primeren.

(3) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba pri distribuciji zavarovalnih produktov, ki niso produkti iz prvega in drugega odstavka tega člena, v zvezi s prodajo brez svetovanja zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pozove, da zagotovi informacije glede svojega znanja in izkušenj s področja naložb, povezanih z vrsto zavarovalnega produkta ali storitve, da zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi omogoči, da oceni, ali je predvidena storitev ali zavarovalni produkt primeren za zavarovalca ali potencialnega zavarovalca. Kadar se predvidi paket ali skupni dogovor v skladu s četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona, se pri oceni upošteva, ali je paket ali skupni dogovor primeren.

(4) Če zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba na podlagi informacij, prejetih v skladu s prejšnjim odstavkom, meni, da zavarovalni produkt ni primeren za zavarovalca ali potencialnega zavarovalca, zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalca ali potencialnega zavarovalca na to opozori. To opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki.

(5) Kadar zavarovalci ali potencialni zavarovalci ne zagotovijo informacij iz tretjega odstavka tega člena ali kadar zagotovijo nezadostne informacije v zvezi s svojim znanjem in izkušnjami, jih zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba opozori, da ne more ugotoviti, ali je predvideni zavarovalni produkt zanje primeren. To opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki.

(6) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona v primerih, ko ni svetovanja v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti, ni treba pridobiti informacij niti

opraviti ocene in podati opozorila iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. distribucija se nanaša na enega od naslednjih zavarovalnih naložbenih produktov:
 - pogodbo, pri kateri gre samo za izpostavljenost naložbenemu tveganju v zvezi s finančnimi instrumenti, ki se v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, štejejo za nezapletene in v zvezi z enotami investicijskih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ter posebnih investicijskih skladov po zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade, katerih struktura ni takšna, da bi bila tveganja za zavarovalca težko razumljiva, ali
 - drugo nezapleteno zavarovalno naložbo;
2. distribucija zavarovalnega naložbenega produkta poteka na pobudo zavarovalca ali potencialnega zavarovalca;
3. zavarovalec ali potencialni zavarovalec je jasno obveščen, da pri distribuciji zavarovalnega naložbenega produkta zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi ni treba oceniti primernosti ponujenega ali zagotovljenega zavarovalnega naložbenega produkta in da zavarovalec ali potencialni zavarovalec ni deležen ustrezne zaščite v zvezi s pravili o poslovanju. Tako opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki;
4. zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba spoštuje zahteve iz 528.b in 528.c člena tega zakona.

(7) Vse zavarovalnice, zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, vključno s tistimi, ki poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, pri sklepanju zavarovalnih pogodb z zavarovalci, ki imajo običajno bivališče ali so ustanovljeni v državi članici, ki ne uporablja odstopanja iz prejšnjega odstavka, upoštevajo predpise v tej državi članici.

(8) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba vzpostavi evidenco dokumentov, sklenjenih med njo in zavarovalcem, v katerih so določene pravice in obveznosti podpisnikov ter drugi pogoji, pod katerimi zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba zagotavlja svoje storitve zavarovalcu. Pravice in obveznosti strank pogodbe so lahko vključene s sklici na druge dokumente ali pravna besedila.

(9) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu na trajnem nosilcu podatkov zagotovi primerna poročila o storitvah, ki jih zagotavlja. Ta poročila vključujejo redna sporočila zavarovalcu, ob upoštevanju vrste in zapletenosti posameznih zavarovalnih naložbenih produktov in lastnosti storitev, ki se zagotavljajo zavarovalcu, ter, kadar je to ustrezno, vključujejo stroške v zvezi s transakcijami in storitvami, izvedenimi v imenu zavarovalca.

(10) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu zavarovalcu pred sklenitvijo pogodbe na trajnem nosilcu podatkov zagotovi izjavo o ustreznosti, v kateri navede podrobnosti svetovanja in kako ta nasvet ustreza željam, ciljem in drugim značilnostim zavarovalca. Pri tem veljajo pogoji iz štirinajstega do sedemnajstega odstavka 545. člena tega zakona.

(11) Kadar se pogodba sklene s sredstvi komuniciranja na daljavo, kar onemogoča predhodno predložitev izjave o ustreznosti, lahko zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba izjavo o

ustreznosti posreduje na trajnem nosilcu podatkov takoj, ko se zavarovalec zaveže s pogodbo, pod pogojem, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. zavarovalec soglaša, da bo izjavo o ustreznosti prejel brez nepotrebnega odlašanja po sklenitvi pogodbe, in
2. je zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu dala možnost odložitve sklenitve pogodbe, da bi ta pred tem prejel izjavo o ustreznosti.

(12) Kadar zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba obvesti zavarovalca, da bo izvedla redno ocenjevanje ustreznosti, redno poročilo vsebuje posodobljeno oceno o primernosti zavarovalnega naložbenega produkta glede na želje, cilje in druge značilnosti zavarovalca.

544. člen **(zavarovalno zastopniška družba)**

(1) Zavarovalno zastopniška družba je pravna oseba, ki proti plačilu opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za dejavnost zavarovalnega zastopanja se štejejo zlasti naslednje storitve:

1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,
2. aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, zlasti pri reševanju zahtevkov do zavarovalnice.

(3) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(4) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno zastopniška družba oziroma zavarovalno zastopanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

551. člen **(obveznosti zavarovalnega posrednika)**

(1) Obveznost zavarovalnega posrednika ščititi interese zavarovalca iz prvega odstavka prejšnjega člena obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh okoliščinah, pomembnih za odločitve zavarovalca za sklenitev zavarovalne pogodbe za določene vrste zavarovanja oziroma z določeno zavarovalnico.

(2) Zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka zavarovalni posrednik zlasti:

1. za zavarovalca izdela primerno analizo nevarnosti in primerna načela kritja;
2. za zavarovalca posreduje pri sklenitvi zavarovanja, ki glede na okoliščine posameznega primera zavarovalcu zagotavlja največje varstvo, pri čemer se ta obveznost lahko omeji zgolj na določene zavarovalne proizvode, če o tem zavarovalni posrednik zavarovalca izrecno obvesti;
3. obvesti zavarovalnico o zavarovalčevi ponudbi za sklenitev zavarovalne pogodbe, izroči zavarovalcu zavarovalne pogoje in ga seznani s pravili za izračun premije;
4. preveri vsebino zavarovalne police;
5. nudi pomoč zavarovalcu v času trajanja zavarovalne pogodbe in sicer tako pred nastopom zavarovalnega primera kot tudi po njem, in zlasti skrbi, da zavarovalec pravna dejanja, ki so pomembna za ohranitev oziroma uresničitev pravic na podlagi zavarovalne pogodbe, opravi v rokih, določenih za opravo teh pravnih dejanj;

6. stalno preverja zavarovalne pogodbe, ki jih je zavarovalec sklenil z njegovim posredovanjem, in izdeluje predloge za spremembe teh zavarovalnih pogodb z namenom doseči večje varstvo.

(3) Za obveznosti zavarovalnega posrednika v razmerju do zavarovalca se smiselno uporabljajo določbe 545. člena tega zakona.

(4) Zavarovalni posrednik ima zavarovano poklicno odgovornost za celotno ozemlje EU za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahteve skupno v enem letu, razen če je to zavarovanje že zagotovila pravna oseba, v imenu katere zavarovalni posrednik deluje, ali s strani katere je zavarovalni posrednik pooblaščen, ali je ta pravna oseba prevzela polno odgovornost za njegovo delovanje.

558. člen (splošne določbe)

(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja samo zavarovalno zastopniška ali posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Za opravljanje dejavnosti po prejšnjem odstavku se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega, tretjega, šestega ali osmega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi zastopniki dopolnilnih zavarovanj, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(4) Zastopnik dopolnilnih zavarovanj je vsaka pravna oseba ali posameznik, razen kreditne institucije in investicijskega podjetja, kot sta opredeljena v 1. in 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, ki začne proti plačilu opravljati ali opravlja distribucijo zavarovalnih produktov kot dopolnilno dejavnost, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. glavna poklicna dejavnost te osebe ni distribucija zavarovalnih produktov;
2. oseba samo lastnim strankam distribuira določene zavarovalne produkte, ki dopolnjujejo blago ali storitev, s katero ta oseba ustvarja na trgu prihodke v okviru opravljanja svoje dovoljene dejavnosti.

(5) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na zastopnike dopolnilnih zavarovanj in se sklicujejo na družbo, se smiselno uporabljajo za zastopnike dopolnilnih zavarovanj, ki niso ustanovljeni kot gospodarska družba.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja distribucijo zavarovalnih produktov, kadar so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. zavarovanje je dopolnitev ali je v povezavi z izdelkom ali storitvijo, ki jo zastopnik dopolnilnih zavarovanj zagotavlja, in krije:
 - nevarnost okvare, izgube ali poškodovanja izdelkov ali stvari ali neuporabe storitve, ki jo posreduje, ali
 - nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo vplačano pri tem ponudniku, in
2. sorazmerni znesek letne premije zavarovanja ni višji od 600 eurov,

3. ne glede na prejšnjo točko znesek premije, plačan na osebo, ne presega 200 eurov, kadar je zavarovanje sklenjeno za tri mesece ali manj.

(7) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba, ki opravlja dejavnost distribucije prek zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz prejšnjega odstavka, zagotovijo, da:

1. ima potencialni zavarovalec pred sklenitvijo pogodbe na voljo informacije o njeni identiteti in naslovu ter postopkih iz 579. člena tega zakona, ki zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem iz zavarovalne pogodbe omogočajo vlaganje pritožb;
2. so vzpostavljene ustrezne in sorazmerne ureditve za skladnost s prvim in drugim odstavkom 524. člena, prvim odstavkom 527.a člena in četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona ter da so pred predložitvijo pogodbe upoštevane zahteve in potrebe stranke;
3. se pred sklenitvijo pogodbe stranki zagotovi dokument z informacijami o zavarovalnem produktu iz sedmega odstavka 545. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor mnenje iz prejšnjega odstavka poda v 45 dneh od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano in da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(10) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja iz osmega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva izdaje dovoljenja.

(11) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o odvzemu oziroma prenehanju veljavnosti dovoljenja iz osmega odstavka tega člena v 15 dneh od izdaje odločbe.

561. člen

(dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

(1) Posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi, zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena tega zakona ali banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik je oseba, ki pod nadzorom in ob navzočnosti mentorja, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, išče potencialne zavarovalce in sodeluje pri predstavitvi mentorja zavarovanj potencialnim zavarovalcem, pri čemer sme sam predstavljati zgolj osnovne značilnosti zavarovanja, kot so predmet zavarovanja, zavarovane nevarnosti, zavarovalna kritja, izključitve zavarovalnega kritja in zavarovalne vsote. Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik ne sme sklepati zavarovanj ali podajati drugih izjav v imenu ali za račun zavarovalnice, zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena ali banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika se všteva v dokazovanje pogoja trimesečnih izkušenj, ki so potrebne za

pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Posamezni mentor iz prvega stavka tega odstavka je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom. Mentor iz prvega stavka tega odstavka je odgovoren za pravilnost in resničnost podanih izjav pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika, ki so podane potencialnemu zavarovalcu.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja,
2. ima najmanj trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico, zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena ali banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona,
3. obvlada slovenski jezik,
4. da v zadnjih petih letih ni bila pravnomočno in nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev,
5. da nad njo ni bil začet postopek osebne stečaja,
6. ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja pred manj kot petimi leti iz kateregakoli razloga iz 1. do 11. točke osmega odstavka tega člena.

(4) Če je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da je izpolnila pogoja iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka po datumu odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tudi, če iz podatkov, ki jih ima na voljo, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja ali zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v skladu z določbami tega zakona ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad opravljanjem poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(6) Zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki se stalno poklicno usposabljaajo tako, da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zavarovalniškemu trgu.

(7) Zavarovalni posrednik zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 551. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pooblašeni osebi ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopke pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
4. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik krši določbo drugega odstavka tega člena glede največjega dovoljenega števila pomožnih zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov pod mentorstvom;

5. je bil zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pravnomočno in nepogojno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev;
6. je bil nad zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom začel postopek osebnega stečaja;
7. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz devetega do petnajstega odstavka 521. člena, iz četrtega do osmega odstavka 522. člena, iz prvega ali drugega odstavka 524. člena ter 527.a, 528.a, 528.b, 528.c, 528.č, 528.d ali 545. člena tega zakona;
8. zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 550. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 551. člena tega zakona;
9. je zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
10. zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtnim odstavkom 551. člena tega zakona;
11. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik kot mentor dopušča pomožnemu zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalnemu posredniku, da krši drugi odstavek tega člena;
12. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznost iz šestega odstavka tega člena.

(9) Za ponavljajočo se kršitev iz 7., 8. in 12. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik ali posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(10) Z odločbo o pogojnem odvzemu dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če zavarovalni zastopnik ali posrednik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih dejanj, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje. V primeru kršitev iz 5., 7., 8. in 9. točke osmega odstavka tega člena pogojni odvzem dovoljenja ni mogoč.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju stori novo dejanje, zaradi katerega je mogoče odvzeti dovoljenje.

(12) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, Slovensko zavarovalno združenje ali združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju obvesti tudi delodajalca ali drugega pogodbenika, če izve, da oseba, kateri je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na podlagi drugega pravnega razmerja.

(13) Če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik prejel redno ali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe na podlagi drugega pravnega razmerja zaradi kršitev obveznosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, delodajalec o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor ter nadzorni organ države gostiteljice.

562. člen

(register zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor skladno s šestim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor skladno s petim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičeni opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi eno samo informacijsko točko, ki omogoča hiter in enostaven dostop do teh registrov, ki so v elektronski obliki, in jih redno posodablja.

(2) Zavarovalnica skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica v okviru vodenja registra navede tudi osebno ime člana njene uprave, ki je odgovoren za distribucijo zavarovalnih produktov.

(3) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zastopnik dopolnilnih zavarovanj in banka iz osmega odstavka 558. člena tega zakona skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj ali banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona opravljajo posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Zavarovalno zastopniška družba skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb in zastopnikov dopolnilnih zavarovanj, ki na podlagi pravnega razmerja z njo opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov so javni.

(5) Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v Republiki Sloveniji pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, številko in datum izdanega dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ter informacije o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v državi članici pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov v državi članici in o nadzornemu organu v državi članici.

(6) Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank s sedežem v Republiki Sloveniji vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, številko in datum izdanega dovoljenja, osebno ime in funkcijo poslovnih oseb in prokuristov družbe, ki so odgovorni za distribucijo zavarovalnih produktov, ter navedbo držav, v katerih lahko ta družba opravlja svojo dejavnost. Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank držav članic vsebujejo naslednje podatke: firmo

in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj oziroma bank v državi članici in o nadzornem organu v državi članici. Pri zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in bankah držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preko podružnice, ustanovljene na območju Republike Slovenije, se vpišejo v register tudi podatki o firmi in naslovu podružnice ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico. Registri zavarovalno zastopniških družb in zavarovalno posredniških družb tretjih držav, ki lahko preko podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe, firmo in naslov podružnice, številko in datum izdanega dovoljenja ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico.

(7) Osebe iz prvega odstavka tega člena, vpisane v register, Agencijo za zavarovalni nadzor obvestijo o vsaki spremembi podatkov, ki se vpisujejo v register, v osmih dneh od spremembe.

563.a člen

(ukrepi nadzora zaradi kršitev pri poslovanju z zavarovalnimi naložbenimi produkti)

Če zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pri distribuciji zavarovalnih naložbenih produktov krši določbe 522., 524., 527.c, 545. ali 551. člena, Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. z odločbo odloči o javni objavi vrste kršitve in kršitelja, skladno z drugim odstavkom 281. člena tega zakona;
2. odredi prenehanje s kršitvijo in prepoved nadaljnje kršitve;
3. izreče odvzem dovoljenja za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
4. z odredbo začasno prepove članu posloводства zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe ali članu uprave zavarovalnice, v okvir katerega spada odgovornost za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov, opravljanje te funkcije.

566. člen

(pravnoorganizacijska oblika)

(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik.

(2) Kadar se samostojni podjetnik posameznik, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja zavarovalno zastopanje ali posredovanje, ne vpiše v sodni register, se določbe tega zakona o vpisu v sodni register smiselno uporabljajo za vpis v poslovni register. Samostojni podjetnik posameznik priloži prijavi za vpis v poslovni register tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

567.a člen

(upravljanje)

(1) Posloводство zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe izpolnjuje pogoje iz 4., 5. in 6. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

(2) Osebe, ki so pri zastopniku dopolnilnih zavarovanj oziroma pri banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona odgovorne za dejavnost zavarovalnega zastopanja, izpolnjujejo pogoje iz 4., 5. in 6. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

568. člen
(zavarovanje odgovornosti zavarovalno posredniške družbe)

Zavarovalno posredniška družba ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahteve skupno v enem letu.

606. člen
(Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije)

(1) Zavarovalnica, ki upravlja prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: prvi pokojninski sklad), ki je bil oblikovan na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 85/09 in 32/16; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID), izračunava matematične rezervacije v skladu s podrobnejšimi pravili za izračun matematičnih rezervacij, izdanimi na podlagi 22. člena ZPSPID, 590. členom tega zakona in predpisom, izdanim na podlagi 586. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, za celotno premoženje in vse obveznosti Prvega pokojninskega sklada vzpostavi ločeno obračunsko enoto, ki jo upravlja in organizira ločeno od druge dejavnosti zavarovalnice brez možnosti prenosa, razen v primeru, določenem v šestem odstavku 21. člena ZPSPID, za:

- premoženje, ki pripada pogodbam dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada v obdobju, preden zavarovanci izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do mesečne pokojninske rente iz 1. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad v času varčevanja), in
- kritni sklad Prvega pokojninskega sklada iz 2. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: kritni sklad Prvega pokojninskega sklada).

(3) Za potrebe ugotavljanja kapitalskih zahtev in izkazovanja kapitalске ustreznosti zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, vrednoti pravice iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada iz 32. člena ZPSPID in sredstva iz prejšnjega odstavka v skladu z določbami tega zakona ter izračunava in ugotavlja kapitalске zahteve za Prvi pokojninski sklad v času varčevanja v skladu s 608. členom tega zakona oziroma v skladu s 607. členom tega zakona za kritni sklad Prvega pokojninskega sklada.

(4) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, v poročila, ki so za zavarovalnice predpisane z delegiranimi akti in regulativnimi tehničnimi standardi, izdanimi na podlagi Direktive 2009/138/ES, vključi tudi podatke, ki se nanašajo na Prvi pokojninski sklad.

(5) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, pošlje obrazce, ki so predpisani v pravilniku, ki ureja izračun matematičnih rezervacij, Agenciji za zavarovalni nadzor v elektronski obliki.

(6) Za naložbe Prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe 598. člena do 601. člena tega zakona, pri čemer:

- deleže so ne glede na 598. člen tega zakona dopustne tudi naložbe v poslovne gospodarske družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, in sicer z omejitvijo do največ 5% zavarovalno tehničnih rezervacij;

- so lahko presežene omejitve iz prvega odstavka 599. člena tega zakona, če so bile te omejitve v zvezi s posamezno naložbo presežene že na dan uveljavitve tega zakona, če po uveljavitvi tega zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe in če je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti;
- se ne uporablja tretji odstavek 598. člena tega zakona.

(7) Za naložbe kritnega sklada prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe oddelka 4.12. tega zakona, ki ureja naložbe zavarovalnice.

612. člen

(kršitve člana uprave ali izvršnega direktorja oziroma nadzornega sveta ali upravnega odbora)

(1) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član uprave ali izvršni direktor zavarovalnice:

1. ki ne zagotovi, da zavarovalnica posluje v skladu s pravili iz prvega odstavka 61. člena tega zakona;
2. ki ne obvesti nemudoma nadzornega sveta zavarovalnice o okoliščinah iz 62. člena tega zakona;
3. ki ne izvrši zahteve Agencije za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona;
4. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz drugega odstavka 252. člena tega zakona;
5. ki izredni upravi ne omogoči nemudoma dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice oziroma ne pripravi poročila o predaji poslov (prvi odstavek 322. člena);
6. ki izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju na zahtevo ne da vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil o poslovanju zavarovalnice (drugi odstavek 322. člena);
7. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta ali upravnega odbora zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

618. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;
2. neposredno ali posredno pridobi delnice zavarovalnice, s katerimi je dosegla ali presegla kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (prvi odstavek 31. člena tega zakona);
3. pridobi delnice, s katerimi preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (tretji odstavek 31. člena tega zakona);
4. se sporazume, da bo delovala usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljavskih upravičenj iz teh delnic in doseže ali preseže kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (četrti odstavek 31. člena tega zakona);

5. sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
6. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 558. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali fizična oseba, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;
2. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 561. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar zavarovalnice, če stori prekršek iz 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba – pokojninska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa pravna oseba – pokojninska družba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 602. členom tega zakona.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pokojninske družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

629. člen **(poročilo o solventnosti in finančnem položaju)**

(1) V obdobju, ki ne presega štirih let in začne teči 1. januarja 2016, se rok, v katerem zavarovalnice razkrijejo podatke iz 261. člena tega zakona, vsako finančno leto skrajša za dva tedna, in sicer z začetkom najpozneje 20 tednov po koncu finančnega leta zavarovalnice glede na njegovo finančno leto, ki se konča 30. junija 2016 ali pozneje, vendar pred 1. januarjem 2017, do najpozneje 14 tednov po koncu finančnega leta podjetja glede na njegova finančna leta, ki se končajo 30. junija 2019 ali pozneje, vendar pred 1. januarjem 2020.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi, brez vplivanja na razkritja, ki so obvezna v okviru drugih poročanj zavarovalnice, da v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, kljub zahtevi po razkritju celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz druge alineje 5. točke drugega odstavka 261. člena tega zakona, do 31. decembra 2020 ni treba ločeno razkriti kapitalskega dodatka ali vpliva parametrov, prilagojenih zavarovalnici oziroma njenim privzetim tveganjem, ki jih uporablja zavarovalnica v skladu s 217. členom tega zakona.

(3) Ne glede na določilo 256. člena tega zakona rok oddaje poročila nosilca aktuarske funkcije v obdobju iz prvega odstavka tega člena ni krajši od roka razkritij za podatke iz 261. člena tega zakona v tem obdobju.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za obdobje največ petih let po uveljavitvi tega zakona predpiše s predpisom iz drugega odstavka 254. člena tega zakona, da je del dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila iz 258. člena tega zakona tudi pregled poročila o solventnosti in finančnem položaju iz tretjega odstavka 264. člena tega zakona.

640. člen **(prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij)**

(1) Zavarovalnica lahko pri zavarovalno-tehničnih rezervacijah uporabi prehodni odbitek, če za to pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Navedeni odbitek se lahko uporabi na ravni homogenih skupin tveganj iz 187. člena tega zakona.

(2) Prehodni odbitek ustreza deležu razlike med naslednjima dvema zneskoma:

- a) višino zavarovalno-tehničnih rezervacij po odbitku izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, izračunanih v skladu s 177. členom tega zakona po stanju na dan 31. december 2015, in
- b) višino zavarovalno-tehničnih rezervacij po odbitku izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb, izračunanih v skladu z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in Sklepom o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 3/01, 69/01, 85/05 in 66/08) po stanju na dan 31. december 2015.

(3) Odbitni delež, izračunan v skladu s prejšnjim odstavkom, se na koncu vsakega leta linearno zmanjša s 100% v letu, ki se začne 1. januarja 2016, na 0% v letu, ki se začne 1. januarja 2032.

(4) Če zavarovalnice na dan 1. januar 2016 uporabijo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, se znesek iz a) točke drugega odstavka tega člena izračuna s prilagoditvijo za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona na ta dan.

(5) Pod pogojem, da to predhodno dovoli Agencija za zavarovalni nadzor ali na njeno pobudo, se prehodni odbitki za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno, kjer je to treba, z zneskom prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, uporabljenim za izračun prehodnega odbitka iz a) in b) točke drugega odstavka tega člena, lahko preračunajo vsakih 24 mesecev ali pogosteje, če se profil tveganja zavarovalnice bistveno spremeni.

(6) Prehodni odbitek iz drugega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor omeji, če bi njegova uporaba povzročila zmanjšanje zahtev v zvezi s finančnimi viri, ki veljajo za zavarovalnice, če bi jih primerjali s tistimi, ki se izračunajo v skladu z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in Sklepom o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 3/01, 69/01, 85/05 in 66/08).

(7) Zavarovalnice, ki uporabljajo prvi odstavek tega člena:

- a) ne uporabljajo 642. člena tega zakona;
- b) Agenciji za zavarovalni nadzor vsako leto predložijo poročilo, v katerem navedejo sprejete ukrepe in doseženi napredek pri ponovni vzpostavitvi usklajenosti primernih lastnih sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali pri zmanjšanju profila tveganja z namenom ponovne vzpostavitve usklajenosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom po preteku prehodnega obdobja iz tretjega odstavka tega člena, če zavarovalnica brez uporabe prehodnega odbitka ne izpolnjuje kapitalskih zahtev;
- c) v poročilu o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena tega zakona javno razkrijejo, da uporabljajo prehodni odbitek pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacijah, in navedejo finančne učinke neuporabe prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj.

V. BESEDILO NOVIH ČLENOV

S predlogom zakona se dodajajo naslednji novi členi k obstoječim členom Zakona o Zavarovalništvu (Uradni list RS št. 93/15 in 9/19): 131.a, 131.b, 136.a in prehodne in končne določbe.

**»131.a člen
(spremembe glede vrste poslov)**

Če namerava zavarovalnica izvesti spremembo glede vrste poslov, o katerih je v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor kot določeno v 131. členu tega zakona.«

**»131.b člen
(obveščanje EIOPA in platforme za sodelovanje)**

(1) Ko Agencija za zavarovalni nadzor posreduje obvestilo nadzornemu organu države članice, v kateri namerava zavarovalnica opravljati posle in če poslovni načrt zavarovalnice izkazuje, da so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati na območju države članice pomembni za trg države članice, v obvestilu nadzornemu organu države članice Agencija za zavarovalni nadzor opozori na pomembnost poslov, ki jih zavarovalnica namerava opravljati na območju države članice za trg države članice. Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti EIOPA.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPA in nadzorni organ države članice, če ugotovi, da se je finančno stanje zavarovalnice, ki opravlja posle v državi članici, poslabšalo ali obstajajo druga tveganja v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice lahko zadevo predložita EIOPA in v primeru, da ni mogoče najti dvostranske rešitve, zahtevata pomoč EIOPA.

(4) Obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(5) Obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornega organa države članice, ki so določene v tem zakonu.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v platformi za sodelovanje, ki jo je v primeru utemeljenih in resnih sumov o negativnem vplivu na zavarovalce, zavarovance in druge upravičence iz zavarovanj na lastno pobudo ali na pobudo enega ali več nadzornih organov držav članic iz tega člena vzpostavila EIOPA z namenom okrepitve izmenjave informacij in spodbude sodelovanja med nadzornimi organi držav članic iz tega člena kadar:

1. so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati v državi članici, pomembni za trg države članice;
2. je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z drugim odstavkom tega člena obvestila EIOPA in nadzorni organ države članice o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice, ki opravlja posle v državi članici, ali obstoju drugih tveganj v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg države članice;
3. je nadzorni organ države članice obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor in EIOPA o resnih in utemeljenih pomislekih glede varstva zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj v skladu s tretjim odstavkom 136.a člena tega zakona.
4. je bila zadeva predložena EIOPA v skladu s tretjim odstavkom tega člena in EIOPA posredovana zahteva za pomoč pri oblikovanju dvostranske rešitve.

(7) Prejšnji odstavek tega člena ne posega v pravico Agencije za zavarovalni nadzor, da skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi iz tega člena, vzpostavi platformo za

sodelovanje, v primeru, da se o vzpostavitvi platforme za sodelovanje strinjajo vsi udeleženi nadzorni organi.

(8) Vzpostavitev platforme za sodelovanje na podlagi šestega in sedmega odstavka tega člena ne posega v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornih organov držav članic, ki jih določa ta zakon.«

**“136.a člen
(obveščanje EIOPA in platforme za sodelovanje)**

(1) Ko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, ki namerava opravljati posle na območju Republike Slovenije, Agenciji za zavarovalni nadzor posreduje obvestilo, in če poslovni načrt zavarovalnice izkazuje, da so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati na območju Republike Slovenije pomembni za trg Republike Slovenije, v obvestilu Agenciji za zavarovalni nadzor opozori o pomembnosti poslov, ki jih zavarovalnica namerava opravljati na območju Republike Slovenije za trg Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice o tem obvesti EIOPA.

(2) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in EIOPA, če ugotovi, da se je finančno stanje zavarovalnice, ki opravlja posle na območju Republike Slovenije, poslabšalo ali obstajajo druga tveganja v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg v Republiki Sloveniji.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice obvesti, kadar ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj. Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti EIOPA.

(4) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in Agencija za zavarovalni nadzor lahko zadevo predložita EIOPA in v primeru, da ni mogoče najti dvostranske rešitve, zahtevata pomoč EIOPA.

(5) Obvestila iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(6) Obvestila iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice in Agencije za zavarovalni nadzor, ki so določene v tem zakonu.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v platformi za sodelovanje, ki jo je v primeru utemeljenih in resnih sumov o negativnem vplivu na zavarovalce, zavarovance in druge upravičence iz zavarovanj na lastno pobudo ali na pobudo enega ali več nadzornih organov držav članic iz tega člena vzpostavila EIOPA z namenom okrepitve izmenjave informacij in spodbude sodelovanja med nadzornimi organi držav članic iz tega člena kadar:

1. so posli, ki jih namerava zavarovalnica države članice opravljati na območju Republike Slovenije, pomembni za trg Republike Slovenije;
2. je nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice v skladu z drugim odstavkom tega člena obvestil EIOPA in Agencijo za zavarovalni nadzor o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice, ki opravlja posle na območju Republike Slovenije, ali obstoju drugih tveganj v povezavi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki imajo lahko vpliv na trg Republike Slovenije;
3. je Agencija za zavarovalni nadzor obvestila nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in EIOPA o resnih in utemeljenih pomislekih v povezavi z varstvom zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj v skladu s tretjim odstavkom tega člena;

4. je bila zadeva predložena EIOPA v skladu s četrnim odstavkom tega člena in EIOPA posredovana zahteva za pomoč pri oblikovanju dvostranske rešitve.

(8) Prejšnji odstavek tega člena ne posega v pravico Agencije za zavarovalni nadzor, da skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi iz tega člena, vzpostavi platformo za sodelovanje, v primeru, da se o vzpostavitvi platforme za sodelovanje strinjajo vsi udeleženi nadzorni organi.

(9) Vzpostavitev platforme za sodelovanje na podlagi sedmega in osmega odstavka tega člena ne posega v nadzorne pristojnosti nadzornih organov držav članic in Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih določa ta zakon.”

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

(uskladitev organizacijske strukture v skladu z 3. točko 50. člena)

Zavarovalnice uskladijo organizacijsko strukturo ter procese odločanja ter integrirajo ključno funkcijo distribucije v skladu z 3. točko prvega odstavka 50. člena tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(uskladitev pogodb o zaposlitvi s člani uprav v skladu z drugim odstavkom 56. člena)

Zavarovalnice uskladijo pogodbe o zaposlitvi s člani uprav v skladu z drugim odstavkom 56. člena tega zakona v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

(uskladitev izpolnjevanja pogojev poslovnih oseb zavarovalno zastopniških
ali zavarovalno posredniških družb)

Poslovne osebe zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe izpolnijo pogoje iz pogojev določenih v prvem odstavku 567 a. člena tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(uskladitev določb četrtega odstavka 551. člena in 568. člena)

Določbi četrtega odstavka 551. člena ter 568. člena se ne uporabljata do 12. 6. 2020, ko v veljavo stopi DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/1935 z dne 13. maja 2019 o spremembi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se prilagodijo osnovni zneski v eurih za poklicno odškodninsko zavarovanje in finančno zmogljivost zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov. Za obdobje od uveljavitve tega zakona pa do 11. 6. 2020 se uporabljata določbi četrtega odstavka 551. člena in 568. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19)

(uskladitev ostalih določb)

9. člen, 12. člen, 16. člen, 22. člen in 24. člen tega zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2021.

14. člen tega zakona se prične uporabljati 1. julija 2020.

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu republike Slovenije.

VI. BESEDILO ČLENOV, KI SE ČRTAJO

S predlogom zakona se črtajo naslednji obstoječi členi v Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19): 580, 582, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 600, 601, 602, 603, 604, 605 in 609.

580. člen
(pokojninske družbe)

(1) Za poslovanje pokojninskih družb, kot jih opredeljuje ZPIZ-2, se uporabljajo določbe tega zakona, ki so določene v tem poglavju in v ZPIZ-2, ter predpisi, izdani na njihovi podlagi.

(2) Za sistem upravljanja pokojninske družbe se uporabljajo določbe 2.5. oddelka tega zakona, razen določb, ki se nanašajo na funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti, aktuarsko funkcijo in funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov.

(3) Za upravljanje tveganj pokojninske družbe se uporabljajo prvi in drugi odstavek 154. člena, 158. člen, razen kolikor se nanašajo na aktuarsko funkcijo, prvi odstavek 160. člena, 4.4. oddelek, 4.6. oddelek, drugi odstavek 236. člena, razen dela, ki se nanaša na upoštevanje v oceni solventnostnih potreb, tretji odstavek 236. člena, prvi do četrty odstavek 237. člena, 246. do 251. člen, pri čemer se 249. do 251. člen uporabljajo smiselno, in 252. člen tega zakona, razen 12. in 13. točke prvega odstavka.

(4) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskih skladov, in oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, pokojninska družba ne sme izključno ali avtomatično opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, temveč upošteva tudi druge ustrezne informacije, če je to praktično izvedljivo.

(5) Pokojninska družba, ki upravlja pokojninski sklad, ki je oblikovan kot kritni sklad, kateri je neposredno izpostavljen do naložb v nepremičnine, vzpostavi, vzdržuje in izvaja zanesljiv, pregleden, celovit in ustrezno dokumentiran proces upravljanja s temi nepremičninami ter ustrezno dokumentirane politike in postopke vrednotenja teh nepremičnin na način, da zagotovi ustrezno upravljanje tveganj, ki izhajajo iz teh naložb.

(6) Za poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe se uporablja 5. poglavje, razen 256. in 261. do 264. člena tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v predpisih iz prvega odstavka 254. člena, drugega odstavka 254. člena in četrtega odstavka 255. člena tega zakona za pokojninske družbe predpiše posebne zahteve.

(8) Za pokojninske družbe se uporabljajo tudi drugi do peti odstavek 30. člena tega zakona, 1.2.4. pododdelek tega zakona in 6. poglavje tega zakona.

(9) Za nadzor pokojninske družbe se smiselno uporablja 7. poglavje, razen drugega odstavka 277. člena tega zakona.

581. člen
(obvladovanje tveganj)

(1) Pokojninska družba zagotovi, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov (kapitalska ustreznost).

(2) Pokojninska družba posluje tako, da:

1. tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju dejavnosti dodatnih pokojninskih zavarovanj, nikoli ne presežejo omejitev določenih v tem poglavju in na njegovi podlagi izdanih predpisov,
2. je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) in
3. da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

(3) Pokojninska družba organizira svoje poslovanje in tekoče vodi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne ali poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

582. člen **(kapital pokojninske družbe)**

Kapital pokojninske družbe se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja določb o obvladovanju tveganj izračuna na način, določen v naslednjih členih tega poglavja.

583. člen **(temeljni kapital)**

- (1) Pri izračunu temeljnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:
1. vplačani osnovni kapital pokojninske družbe, razen na podlagi kumulativnih prednostnih delnic vplačanega osnovnega kapitala;
 2. kapitalske rezerve, razen kapitalskih rezerv povezanih s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
 3. rezerve iz dobička;
 4. preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let;
 5. presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirana iz zavarovalno-tehničnih rezervacij.
- (2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:
1. lastne delnice in lastni poslovni deleži;
 2. neopredmetena dolgoročna sredstva;
 3. prenesena čista izguba iz prejšnjih let in izguba tekočega leta.

(3) Temeljni kapital je vedno najmanj enak znesku iz četrtega odstavka 587. člena tega zakona.

584. člen **(dodatni kapital)**

- (1) Pri izračunu dodatnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:
1. vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;
 2. kapitalske rezerve, povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
 3. podrejeni dolžniški instrumenti;
 4. druge postavke.
- (2) Postavke iz prejšnjega odstavka se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 586. člena tega zakona glede na nižjega izmed kapitala pokojninske družbe iz prejšnjega člena ali minimalnega kapitala pokojninske družbe iz 587. člena tega zakona. Med druge postavke iz 4. točke prejšnjega odstavka se na podlagi zahteve pokojninske družbe, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:
- vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva ali delno upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz

premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5% od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;

- polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala pokojninske družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik oziroma imetnica v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja, ali ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena pokojninska družba.

585. člen **(izračun kapitala)**

(1) Pri izračunu kapitala pokojninske družbe se seštevek temeljnega in dodatnega kapitala zmanjša za naslednje postavke:

1. udeležbo v drugih zavarovalnicah, pozavarovalnicah, zavarovalnih holdingih pokojninskih družbah, bankah, borzno-posredniških družbah, družbah za upravljanje in drugih finančnih institucijah, če skladno s predpisi izračunavajo kapitalsko ustreznost, v katerih je pokojninska družba udeležena skladno z drugim odstavkom 13. člena tega zakona;
2. naložbe v podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe iz prejšnje točke, ki se pri ugotavljanju kapitalске ustreznosti teh oseb upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala in v katerih je pokojninska družba udeležena skladno z drugim odstavkom 13. člena tega zakona;
3. nelikvidna sredstva.

(2) Nelikvidna sredstva so naložbe pokojninske družbe v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

586. člen **(predpis o obvladovanju tveganj)**

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj pokojninskih družb, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala in kapitalске ustreznosti,
2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalске ustreznosti,
3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 584. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala iz 587. člena tega zakona,
5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. podrobnejše vrste in lastnosti premoženja kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitve teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,
7. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti.

587. člen
(minimalni kapital pokojninske družbe)

(1) Kapital pokojninske družbe je vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, ki se izračunajo na naslednji način:

- a) 4% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu z drugim odstavkom tega člena, če pokojninska družba prevzema naložbeno tveganje;
- b) 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu z drugim odstavkom tega člena, če pokojninska družba ne prevzema naložbenega tveganja, vendar so stroški upravljanja določeni in nespremenljivi za obdobje daljše od petih let;
- c) 25% neto administrativnih stroškov preteklega poslovnega leta, ki se nanašajo na izvajanje dodatnih pokojninskih zavarovanj, če pokojninska družba ne prevzema naložbenega tveganja in stroški upravljanja niso določeni in nespremenljivi;
- d) 0,3% tveganega kapitala v višini, določeni v skladu s tretjim odstavkom tega člena, če pokojninska družba krije nevarnost smrti.

(2) Zavarovalno-tehnične rezervacije se za namen izračuna kapitalske zahteve za pokojninske družbe izračunajo tako, da se znesek matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, ki jih krije pozavarovanje, pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

- skupnim zneskom matematičnih rezervacij na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za matematične rezervacije za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
- skupnim zneskom matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,85.

(3) Tvegani kapital je razlika med zavarovalno vsoto za primer smrti in oblikovano matematično rezervacijo. Izračuna se samo za zavarovanja, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na naslednji način:

1. znesek tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,003;
2. zmnožek iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:
 - skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšano za znesek tveganega kapitala za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
 - skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital pokojninske družbe ne sme biti nikoli manjši od zneska 3.700.000 eurov.

588. člen
(zavarovalno tehnične rezervacije)

(1) Pokojninska družba v zvezi z vsemi posli dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih opravlja, oblikuje ustrezne zavarovalno tehnične rezervacije, namenjene kritju bodočih obveznosti in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz poslov dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja.

(2) Pokojninska družba oblikuje škodne, matematične in druge zavarovalno tehnične rezervacije.

589. člen
(škodne rezervacije)

(1) Škodne rezervacije se oblikujejo v višini ocenjenih obveznosti, ki jih je pokojninska družba dolžna izplačati na podlagi pogodb, pri katerih je zavarovalni primer nastopil do konca obračunskega obdobja, in sicer ne glede na to ali je zavarovalni primer že prijavljen, vključno z vsemi stroški, ki na podlagi teh pogodb bremenijo pokojninsko družbo.

(2) Škodne rezervacije poleg ocenjenih obveznosti za prijavljene nastale, a še nerešene škode vključujejo tudi ocenjene obveznosti za že nastale, a še neprijavljene škode.

590. člen
(matematične rezervacije)

(1) Matematične rezervacije se oblikujejo v višini sedanje vrednosti ocenjenih bodočih obveznosti pokojninske družbe na podlagi sklenjenih dodatnih pokojninskih zavarovanj zmanjšanih za sedanjo ocenjeno vrednost bodočih premij, ki bodo vplačane na podlagi teh zavarovanj.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja, ki upošteva vse bodoče obveznosti pokojninske družbe, na podlagi posamezne zavarovalne pogodbe, vključno z:

1. zjamčenimi izplačili, do katerih je zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec upravičen;
2. vsemi upravičenji, med katerimi lahko zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec izbira na podlagi zavarovalne pogodbe;
3. stroški, vključno s provizijami.

(3) Pri izbiri metode aktuarskega vrednotenja pokojninska družba ustrezno upošteva metode vrednotenja premoženja kritnega sklada, ki jih uporablja.

(4) Pokojninska družba izračunava matematične rezervacije posamično za vsako zavarovalno pogodbo. Uporaba ustreznih približkov oziroma posplošitev je dovoljena samo, kadar je verjetno, da bo njihova uporaba privedla do približno enakega rezultata kot posamični izračun.

(5) Ne glede na določilo prvega odstavka tega člena lahko pokojninska družba uporabi retrospektivno računsko metodo za izračun obveznosti, kadar zaradi narave zavarovalne pogodbe prospektivne računske metode ni mogoče uporabiti ali kjer se da dokazati, da vrednost izračunane obveznosti ni manjša od obveznosti, izračunane z uporabo prospektivne računske metode.

(6) Matematične rezervacije, oblikovane v zvezi s pogodbo dodatnega pokojninskega zavarovanja, ne smejo biti manjše od odkupne vrednosti, kot jo določa zakon, ki ureja dodatna pokojninska zavarovanja.

(7) Pokojninska družba v dodatku k letnemu poročilu opiše podlage in metode, ki jih uporablja pri izračunu matematičnih rezervacij.

591. člen
(druge zavarovalno - tehnične rezervacije)

Druge zavarovalno tehnične rezervacije oblikuje pokojninska družba glede na predvidene bodoče obveznosti in tveganja v zvezi s katerimi ne oblikuje posameznih rezervacij iz 589. ali 590. člena tega zakona.

592. člen
(kritni sklad)

(1) Kritni sklad je premoženje, namenjeno kritju bodočih obveznosti in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz poslov dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja pokojninska družba, ter v zvezi s katerimi je pokojninska družba dolžna oblikovati zavarovalno tehnične rezervacije.

(2) Vrednost premoženja kritnega sklada pokojninske družbe je vedno najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Premoženje kritnega sklada je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo terjatev iz dodatnih pokojninskih zavarovanj, v zvezi s katerimi je bil kritni sklad oblikovan.

(4) Pokojninska družba s premoženjem kritnega sklada upravlja ločeno od drugega premoženja.

(5) Pokojninska družba oblikuje poseben kritni sklad za vsako od naslednjih vrst zavarovanj:

1. za dodatno pokojninsko zavarovanje, pri katerem se odkupna vrednost izračunava na podlagi sorazmernega deleža zavarovanca v donosu kritnega sklada oziroma na podlagi pripisa dobička,
2. za dodatno pokojninsko zavarovanje pri katerem se odkupna vrednost izračunava glede na vrednost enot premoženja kritnega sklada, ki je razdeljeno na enote premoženja,
3. za dodatno invalidsko in dodatno družinsko pokojnino,
4. za izplačevanje pokojninskih rent.

(6) Kadar oblikuje pokojninska družba več kritnih skladov, se določbe tega zakona o kritnem skladu in poplačilu iz premoženja kritnega sklada uporabljajo ločeno za vsakega od kritnih skladov, ki jih je oblikovala pokojninska družba.

(7) Pokojninska družba ob zaključku vsakega trimesečja za račun kritnega sklada pridobi dodatno premoženje, če je to potrebno zaradi uskladitve vrednosti premoženja kritnega sklada z višino zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(8) Ne glede na drugi in sedmi odstavek tega člena je vrednost premoženja kritnega sklada iz 1. in 2. točke petega odstavka tega člena, za katerega pokojninska družba zagotavlja zjamčeno donosnost, skupaj s premoženjem, ki ga za kritje rezervacij za nedoseganje zjamčene vrednosti sredstev omenjenega kritnega sklada oblikuje pokojninska družba v skladu s 313. členom ZPIZ-2, najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

593. člen
(ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba premoženje kritnega sklada loči od svojega premoženja na način, ki je glede na vrsto tega premoženja določen v naslednjih odstavkih tega člena.

(2) Na premoženje kritnega sklada iz prejšnjega odstavka je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatve zavarovalca, zavarovanca ali drugega upravičenca iz zavarovalne pogodbe, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(3) Pokojninska družba zagotovi, da klirinško depotna družba za vsakega od kritnih skladov, ki ga upravlja pokojninska družba, odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev za ta kritni sklad, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in

vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki.

(4) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, pokojninska družba s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblasti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznih kritnih skladov, ki jih upravlja.

(5) Za hrambo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka tega člena.

(6) Klirinško depotna družba oziroma banka iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posreduje podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogočiti pregled teh stanj.

(7) Pokojninska družba v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite oziroma posojila sklene pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe je jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(8) Kadar je posojilo iz prejšnjega odstavka zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, pokojninska družba zagotovi, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(9) Kadar je posojilo iz tretjega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, pokojninska družba zagotovi, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(10) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz tretjega odstavka tega člena, ki jih ne urejata četrti ali peti odstavek tega člena, je zastavna pravica ustanovljena v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika v skladu s pravili, ki veljajo za ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

(11) Pokojninska družba pri banki za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje, odpre transakcijski račun kritnega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

594. člen **(program načrtovanega pozavarovanja)**

(1) Pokojninska družba za vsako poslovno leto sprejme program načrtovanega pozavarovanja.

(2) Program načrtovanega pozavarovanja obsega:

1. izračunane lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah,
2. na podlagi izračunov iz 1. točke tega odstavka izdelano tabelo maksimalnega kritja,
3. postopke, osnove in merila za ugotavljanje največje verjetne škode za posamezne v zavarovanje prevzete nevarnosti.

(3) Pri izračunih iz 1. točke prejšnjega odstavka upošteva pokojninska družba zlasti:

1. višino kapitala in minimalnega kapitala,
2. skupni poslovni obseg,
3. plačane zavarovalne premije v zavarovalnih vrstah,

4. deleže zavarovanj po posameznih zavarovalnih vrstah v osnovah iz 2. in 3. točke tega odstavka,
5. popravke zaradi odstopanj v posameznih zavarovalnih vrstah.

(4) Pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o programu načrtovanega pozavarovanja najkasneje do konca februarja za tekoče poslovno leto.

595. člen **(upravljanje z likvidnostjo)**

(1) Pokojninska družba gospodari z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospelje obveznosti.

(2) Pokojninska družba za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikuje in izvaja politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;
2. redno spremljanje likvidnosti;
3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

(3) Pokojninska družba tekoče izračunava količnike likvidnosti sredstev.

596. člen **(izračunavanje in ugotavljanje)**

(1) Pokojninska družba za vsako trimesečje izračunava oziroma ugotavlja:

1. višino kapitala,
2. kapitalske zahteve,
3. kapitalsko ustreznost,
4. višino zavarovalno-tehničnih rezervacij,
5. vrednost in vrste naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. vrednost kritnega sklada,
7. vrste, razpršenost, usklajenost in lokalizacijo naložb kritnih skladov,
8. zavarovalno-statistične podatke.

(2) Kapitalske zahteve za posamezno trimesečje se izračunajo z uporabo 587. člena tega zakona, pri čemer se pri drugem in tretjem odstavku iz 587. člena tega zakona upošteva stanje na zadnji dan trimesečja.

597. člen **(poročilo o merjenju tveganj)**

(1) Pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o podatkih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz prejšnjega odstavka ter roke in način poročanja.

598. člen **(vrste dovoljenih naložb pokojninskih družb)**

(1) Premoženje kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, lahko predstavljajo samo naslednje vrste naložb:

1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država članica oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,
2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi članici oziroma državi članici OECD,
4. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
5. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, in če so izdane kot vrednostni papir,
6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,
7. terjatev iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici, in če višina terjatve ni višja od 60% vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60% vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne oziroma zastavnih pravic,
8. terjatve iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, oziroma za izplačilo katerih, vključno z obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
9. terjatve iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,
10. terjatve iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,
11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,
12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica):
 - če so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici,
 - če dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos, in
 - če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,
 - če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,
13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
14. gotovino v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,
15. terjatve iz naslova povračila davkov,
16. terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,
17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:
 - se nahajajo v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,
 - dajejo donos in
 - so prosta vseh bremen,
18. terjatve do pozavarovateljev skupaj s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega sklada, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, dovoli, da premoženje kritnega sklada naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdala, določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Za organiziran trg po tem zakonu se šteje trg, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

599. člen **(omejitve posameznih naložb)**

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine matematičnih rezervacij:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo skupno presegati 5% zavarovalno tehničnih rezervacij,
2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena dosega do 40% zavarovalno- tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - skladno s posebnim zakonom so predmet posebnega javnega nadzora z namenom zaščite pravic imetnikov oziroma imetnic teh vrednostnih papirjev,
 - izdani so s strani banke ali druge kreditne institucije, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,
 - denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se skladno s posebnim zakonom nalaga le v premoženje, ki tekom celotnega obdobja do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,
3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen v primeru, ko ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji, po pridobitvi vseh dovoljenj, uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,
4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno tehničnih rezervacij,
5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz

6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zjamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30% zavarovalno tehničnih rezervacij,
6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1% zavarovalno tehničnih rezervacij,
7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno tehničnih rezervacij,
8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zjamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40% zavarovalno tehničnih rezervacij,
9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 2% zavarovalno tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5% zavarovalno tehničnih rezervacij,
10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno samo naložbo ter naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 10% višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 3% zavarovalno tehničnih rezervacij,
13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,
14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Skupna vrednost naložb kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, v naložbe iz 2. do vključno 11. točke prvega odstavka prejšnjega člena istega izdajatelja (dolžnika) in z njim povezanih oseb, ne sme presegati 10% matematičnih rezervacij. V omejitev 10% se ne upoštevajo naložbe iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v 2. točki prvega odstavka tega člena.

(4) Pokojninska družba lahko v zvezi z naložbami kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, uporablja terminske pogodbe, opcije in ostale izvedene

finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(5) Omejitve posameznih naložb iz tega člena, veljajo ločeno za vsak kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona.

600. člen

(lokalizacija premoženja kritnega sklada pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba lahko nalaga sredstva kritnega sklada na celotnem območju držav članic ter na območju držav članic OECD.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne pokojninske družbe, tej dovoli, da kot premoženje kritnega sklada uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prejšnjega odstavka.

601. člen

(usklajenost naložb pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba naložbe kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut oziroma drugih tržnih tveganj, ustrezno uskladi z njenimi obveznostmi na podlagi sklenjenih pogodb, katerih višina je odvisna od enakih sprememb.

(2) Pokojninska družba pri naložbah kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona ustrezno upošteva dospelost obveznosti iz sklenjenih pogodb.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena pokojninska družba naložbe kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona uskladi obveznostmi na podlagi sklenjenih pogodb, katerih višina je odvisna od sprememb tečajev tujih valut, najmanj do 80%.

602. člen

(imenovanje pooblaščenega aktuarja oziroma aktuarke)

(1) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe, imenuje pooblaščenega aktuarja oziroma aktuarko (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen aktuar).

(2) Za pooblaščenega aktuarja pokojninske družbe je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima ustrezno znanje s področja aktuarstva in finančne matematike, kot je predpisano s predpisom iz drugega odstavka 169. člena tega zakona;
2. je vsaj zadnji dve leti pred imenovanjem opravljala naloge pooblaščenega aktuarja ali aktuarsko funkcijo na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovorna kot pooblaščen aktuar pokojninske družbe oziroma je vsaj zadnji dve leti pred imenovanjem opravljala naloge, ki jih nadzira, kontrolira oziroma koordinira pooblaščen aktuar ali nosilec aktuarske funkcije, na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovorna kot pooblaščen aktuar pokojninske družbe;
3. izpolnjuje pogoje iz 2. do 6. točke drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(3) O imenovanju pooblaščenega aktuarja pokojninska družba v osmih dneh od imenovanja obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti imenovanega pooblaščenega aktuarja.

603. člen

(razrešitev pooblaščenega aktuarja)

(1) Za pooblaščenega aktuarja in pokojninsko družbo se smiselno uporabljajo določbe petega do enajstega odstavka 52. člena tega zakona, pri čemer se določbe v zvezi z odvzemom pooblastila nosilcu ključne funkcije smiselno uporabljajo za razrešitev pooblaščenega aktuarja, določbe v zvezi z pooblastitvijo novega nosilca ključne funkcije pa se smiselno uporabljajo za imenovanje novega pooblaščenega aktuarja pokojninske družbe.

(2) Kršitev nalog pooblaščenega aktuarja pomeni kršitev nalog, ki jih za pooblaščenega aktuarja določa 604. člen tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži pokojninski družbi razrešitev pooblaščenega aktuarja in imenovanje novega pooblaščenega aktuarja, če:

- pooblaščen aktuar ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
- pooblaščen aktuar huje krši naloge pooblaščenega aktuarja.

(4) Če pooblaščen aktuar huje krši naloge pooblaščenega aktuarja, pokojninska družba razreši tega pooblaščenega aktuarja in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s šestim odstavkom 52. člena tega zakona.

(5) Kršitev nalog pooblaščenega aktuarja ima značilnost hujše kršitve:

1. če je zaradi kršitve nalog pooblaščenega aktuarja ogroženo poslovanje pokojninske družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali
2. če pooblaščen aktuar ponovno stori kršitev vsaj enkrat v treh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izreče pooblaščenemu aktuarju opomin, če krši naloge, ki jih za pooblaščenega aktuarja določa 604. člen tega zakona, in niso podani pogoji za razrešitev pooblaščenega aktuarja.

604. člen

(naloge pooblaščenega aktuarja v pokojninski družbi)

(1) Pooblaščen aktuar preveri, ali se izračunavajo premije in oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi in ali so izračunane oziroma oblikovane tako, da zagotavljajo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti pokojninske družbe iz pogodb o dodatnem zavarovanju po zakonu, ki ureja pokojninska zavarovanja.

(2) Uprava pokojninske družbe da pooblaščenemu aktuarju na razpolago vse podatke, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka.

(3) Pooblaščen aktuar predloži nadzornemu svetu in upravi pokojninske družbe hkrati z mnenjem k letnemu poročilu pokojninske družbe poročilo o ugotovitvah pooblaščenega aktuarja v zvezi z nadzorom, ki ga je v preteklem poslovnem letu opravljal na podlagi prvega odstavka tega člena. Poročilo obsega zlasti razloge za pritrdilno mnenje, mnenje s pridržkom oziroma odklonilno mnenje pooblaščenega aktuarja k letnim izkazom.

(4) Če pooblaščen aktuar pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da se premije ne izračunavajo oziroma zavarovalno-tehnične rezervacije ne oblikujejo v skladu s predpisi oziroma, da so izračunane oziroma oblikovane tako, da je ogroženo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti pokojninske družbe iz pogodb o dodatnem zavarovanju po ZPIZ-2, o tem nemudoma poroča upravi pokojninske družbe.

(5) Pooblaščen aktuar o prenehanju funkcije pooblaščenega aktuarja v pokojninski družbi v osmih dneh po prenehanju obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročila pooblaščenega aktuarja.

605. člen
(mnenje pooblaščenega aktuarja k letnemu poročilu)

(1) Pokojninska družba v roku 14 dni po tem, ko je predložila letno poročilo pokojninske družbe, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži tudi poročilo pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka prejšnjega člena z mnenjem pooblaščenega aktuarja o tem, ali je pokojninska družba izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Za mnenje pooblaščenega aktuarja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja.

609. člen
(sredstva za izplačevanje poklicnih pokojnin)

(1) Upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, določen z ZPIZ-2, poroča Agenciji za zavarovalni nadzor na predpisanem obrazcu Agencije za zavarovalni nadzor o številu prejemnikov poklicne pokojnine, znesku izplačanih poklicnih pokojnin, višini sredstev na osebnih računih prejemnikov poklicne pokojnine in višini razporejene solidarnostne rezerve. Upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja poroča tudi o višini in namenu uporabe sredstev z osebnih računov prejemnikov poklicne pokojnine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz prejšnjega odstavka ter način in roke poročanja.

VII. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VIII. PRILOGE

/